

Lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043);

utfärdad den 19 november 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)³

dels att 5–9 kap., 1 kap. 8 §, 3 kap. 8–14 och 22 §§, 4 kap., 5, 6 och 8 §§, 14 kap. 8 och 17 §§, 16 kap. 4 och 5 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken till 14 kap. och rubrikerna närmast före 1 kap. 8 §, 3 kap. 8–14 och 22 §§, 4 kap. 6 och 8 §§, 14 kap. 17 §, 16 kap. 4 och 5 §§ ska utgå,

dels att nuvarande 10 kap. ska betecknas 14 kap., nuvarande 17 kap. ska betecknas 21 kap., nuvarande 14 kap. 1–7 §§ ska betecknas 17 kap. 1–8 §§, nuvarande 14 kap. 9–15 §§ ska betecknas 17 kap. 9–15 §§, nuvarande 14 kap. 16 § ska betecknas 17 kap. 29 §, nuvarande 14 kap. 18 § ska betecknas 17 kap. 30 §, nuvarande 16 kap. 1–3 §§ ska betecknas 18 kap. 1–3 §§, nuvarande 16 kap. 6–12 §§ ska betecknas 18 kap. 9–15 §§, nuvarande 16 kap. 14–26 §§ ska betecknas 18 kap. 16–28 §§,

dels att 1 kap. 1, 6, 7, 12, 13, 19, 20 och 23 §§, 2 kap. 2, 4, 10 och 19 §§, 3 kap. 2 och 17 §§, 4 kap. 2 och 18 §§, 11 kap. 6 §, nya 17 kap. 2, 3, 7, 8, 12 och 30 §§, 18 kap. 1, 2, 10–13, 15 och 28 §§ och 21 kap. 1 och 5 §§ och att rubriken till 18 kap. och rubriken närmast före 1 kap. 13, 19 och 20 §§ och nya 17 kap. 3 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till nya 14 kap. ska lyda ”Överlåtelse av försäkringsbestånd” och rubriken till nya 17 kap. ska lyda ”Tillsyn”,

dels att rubriken närmast före nuvarande 4 kap. 5 § ska sättas närmast före nya 4 kap. 6 §, rubrikerna närmast före nuvarande 14 kap. 1–3 ska sättas närmast före nya 17 kap. 1–3 §, rubriken närmast före nuvarande 14 kap. 5 § ska sättas närmast före nya 17 kap. 5 §, rubriken närmast före nuvarande 14 kap. 6 § ska sättas närmast före nya 17 kap. 7 §, rubriken närmast före nuvarande 14 kap. 7 § ska sättas närmast före nya 17 kap. 8 §, rubrikerna närmast före nuvarande 14 kap. 10–15 §§ ska sättas närmast före nya 17 kap. 10–15 §§, rubriken närmast före nuvarande 14 kap. 16 § ska sättas närmast före nya 17 kap. 29 §, rubrikerna närmast före nuvarande 16 kap. 1–3 §§ ska sättas

¹ Prop. 2015/16:9, bet. 2015/16:FiU7, rskr. 2015/16:38.

² Jfr. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU.

³ Senaste lydelse av

6 kap. 3 § 2013:583	17 kap. 6 § 2014:494
6 kap. 12 § 2013:583	17 kap. 29 § 2014:494
9 kap. 1 § 2013:672	18 kap. 15 § 2012:198
9 kap. 8 a § 2013:672	18 kap. 19 § 2011:887.
9 kap. 10 § 2013:672	

närmast före nya 18 kap. 1–3 §§, rubrikerna närmast före nuvarande 16 kap. 6–8 §§ ska sättas närmast före nya 18 kap. 9–11 §§, rubriken närmast före nuvarande 16 kap. 12 § ska sättas närmast före nya 18 kap. 15 §, rubriken närmast före nuvarande 16 kap. 14 § ska sättas närmast före nya 18 kap. 16 §, rubriken närmast före nuvarande 16 kap. 17 § ska sättas närmast före nya 18 kap. 19 §, rubriken närmast före nuvarande 16 kap. 18 § ska sättas närmast före nya 18 kap. 20 §, rubrikerna närmast före nuvarande 16 kap. 22 och 23 §§ ska sättas närmast före nya 18 kap. 24 och 25 §§, rubrikerna närmast före nuvarande 16 kap. 25 och 26 §§ ska sättas närmast före 18 kap. 27 och 28 §§,

dels att det ska införas nio nya kapitel, 5–10, 16, 19 och 20 kap., 28 nya paragrafer, 1 kap. 16 a, 16 b, 19 a–19 c §§, 4 kap. 5, 6, 17 a och 17 b §§, 17 kap. 3 a, 7 a och 16–28 §§, 18 kap. 4–8 §§ närmast före 1 kap. 16 a §, 4 kap. 5 och 17 a §§, nya 17 kap. 7 a och 16–18, 22–24 §§ och 18 kap. 4, 5 och 8 §§ nya rubriker av följande lydelse.

1 kap.

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om försäkringsrörelse som drivs av försäkringsföretag och om verksamhet som drivs av svenska specialföretag. Lagen gäller inte försäkringsrörelse som drivs enligt andra författningar än denna lag.

6 § Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 8 kap., får tillämpas på skadeförsäkringar som avses i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 1 och 2 samt på avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 5 och 8 kap., behöver inte tillämpas på sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 12 § klasserna I b och IV, om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

7 § Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta utgör livförsäkring om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag utgöra livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 14 kap. 16 och 17 §§.

12 §⁴ I denna lag betyder

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare,

2. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *EES-försäkringsgivare*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

5. *externt kreditvärderingsinstitut*: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinsti-

tut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

6. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsföretag från tredjeland eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland,

7. *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag,

8. *försäkringsgivare från tredje land*: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

9. *grupptillsynsmyndighet*: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupptillsynen,

10. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU,

11. *specialföretag*: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande, och

12. *tillsynskollegium*: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap.

Ägarintresse

13 § Med ägarintresse avses att ett företag direkt eller indirekt innehar minst 20 procent av kapitalet eller minst 20 procent av samtliga röster i ett annat företag.

Anknutet företag

16 a § Ett anknutet företag är ett företag som är

1. ett dotterföretag,
2. ett företag som annars är föremål för ägarintresse, eller
3. ett företag som har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning enligt

16 b § med ett annat företag.

16 b § Företag har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning om de

1. står under samma ledning på grund av ett avtal mellan företagen eller en bestämmelse i företagens bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar, eller

2. har styrelser eller motsvarande organ i utländska företag som till större delen består av samma personer och som har fullgjort sitt uppdrag under räkenskapsåret och fram till dess att årsredovisningar har upprättats i de berörda företagen.

Undantag beroende på storlek

19 § Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar fem miljoner euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar tjugofem miljoner euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,

5. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring

a) med premier som överstiger ett belopp som motsvarar en halv miljon euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna, eller

b) där de försäkringstekniska avsättningar brutto, för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar två och en halv miljon euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

6. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 5 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundär-etablering.

19 a § Om något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 har överskridits under tre på varandra följande år, ska ett beviljat undantag upphöra att gälla från och med det fjärde året. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla ett sådant överskridande till Finansinspektionen.

19 b § Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 5 inom de följande fem åren.

19 c § Ett försäkringsföretag som beviljats undantag enligt 19 eller 19 b § ska åtminstone ha

1. tillgångar som uppgår till ett belopp som motsvarar försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
2. ett särskilt anpassat, riskbaserat kapitalkrav,
3. särskilt anpassade garantibelopp,
4. en tillräcklig kapitalbas, och
5. ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Undantag beroende på verksamhet

20 § Undantag från denna lag i ett enskilt fall får beslutas helt eller till vissa delar för

1. försäkringsföretag som bara tillhandahåller försäkringsförmåner vid dödsfall, om förmånerna inte överstiger den genomsnittliga begravningskostnaden för en avliden person eller utgår i annan form än pengar, och
2. lokala skadeförsäkringsbolag som bara meddelar försäkring enligt 2 kap. 11 § första stycket klass 18 (assistans) i form av naturaförmåner och vilkas årliga premieinkomst inte överstiger ett belopp som motsvarar 200 000 euro.

23 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. drivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska unionen (EU) och Schweiz,
2. hur tillgångarna enligt 19 c § 1 ska definieras, placeras och värderas,
2. hur kapitalkravet enligt 19 c § 2 ska beräknas,
3. fastställande av garantibelopp enligt 19 c § 3,
4. kapitalbasens nivå, sammansättning och beräkningen av denna enligt 19 c § 4,
5. hur ett företagsstyrningssystem enligt 19 c § 5 ska utformas, och
6. den genomsnittliga begravningskostnaden enligt 20 § 1.

2 kap.

2 § I fråga om europabolag och europakooperativ som driver försäkringsrörelse och som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag⁵ eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar⁶ ska följande bestämmelser i denna lag om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 2 kap. 4 § 4 om ledningsprövning,
- 4 kap. 9 § första stycket 1 om avtal med eller till förmån för styrelseledamot,
- 11 kap. 8 § och 13 kap. 17 § om uppgifter inför styrelseval,
- 11 kap. 10 § och 13 kap. 11 § om jäv för styrelseledamot,
- 13 kap. 13 § om överskridande av befogenhet och behörighet,

⁵ EGT 294, 10.11.2001, s. 1 (Celex 32001R2157).

⁶ EGT 207, 18.8.2003, s. 1 (Celex 32003R1435).

17 kap. 13 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen och närvara vid sådant sammanträde samt delta i överläggningarna,

18 kap. 11 § om återkallelse av tillstånd, och

19 kap. 45 § om tystnadsplikt.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att de i första stycket angivna bestämmelserna om styrelsen eller dess ledamöter ska tillämpas också på ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan eller dess ledamöter.

4 § Ett företag ska ges tillstånd att driva försäkringsrörelse, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett företags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i ett försäkringsaktiebolag bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av försäkringsaktiebolaget, och

4. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, eller de som avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § första stycket har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska kriterierna i 15 kap. 5 § första stycket 1, 3 och 4 samt 6 § beaktas.

10 § Ett försäkringsföretag ska när rörelsen påbörjas ha en kapitalbas som uppgår minst till garantibeloppet enligt 8 kap. 17 eller 18 §.

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för deltagande i styrningen av ett försäkringsföretag enligt 4 § första stycket 4,

2. de risker som hänför sig till varje försäkringsklass enligt 11 och 12 §§ samt om beteckningar för grupper av försäkringsklasser enligt 11 §, och

3. vad en verksamhetsplan enligt 18 § ska innehålla.

3 kap.

2 § Om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda, ska Finansinspektionen inom tre månader från det att en underrättelse enligt 1 § togs emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen avses inrättas. Inspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt 8 kap.

Ett meddelande enligt första stycket ska lämnas om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. försäkringsföretagets organisation är ändamålsenlig,
2. försäkringsföretagets finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning och art, eller
3. företrädaren för sekundäretableringen har tillräcklig kompetens och erfarenhet och i övrigt är lämpad att leda verksamheten vid sekundäretableringen.

17 § Finansinspektionen ska, inom en månad från det att en underrättelse enligt 15 § togs emot, lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten ska drivas. Finansinspektionen ska samtidigt lämna ett intyg om att försäkringsföretaget uppfyller solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet enligt 8 kap. och en upplysning om vilka försäkringsklasser företagets tillstånd för försäkringsrörelse omfattar.

4 kap.

2 §⁷ Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring ska vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar ska ges den information de behöver.

Ett försäkringsbrev ska innehålla uppgifter både om de allmänna försäkringsvillkoren och om de särskilda villkoren för den försäkring som avses i brevet.

Proportionalitetsprincip

5 § Bestämmelserna i 5–10, 17 och 19 kap. ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet.

6 § Ett försäkringsföretag får ta upp eller ta över lån (upplåning) bara om det görs för att effektivisera kapitalförvaltningen eller om det i övrigt är motiverat av försäkringsrörelsen.

Utöver första stycket krävs att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek.

Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag från kravet på att upplåningen ska vara av ringa betydelse.

Återköp och överföring

17 a § Om en försäkringstagare har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104), ska försäkringsföretaget se till att detta och de närmare villkoren för återköpet eller överföringen framgår av försäkringsavtalet.

17 b § Om en försäkringstagare som har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104) vill flytta försäkringens värde till ett annat försäkringsföretag, ska det försäkringsföretag från vilket

⁷ Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

värdet flyttas så snart som möjligt överföra värdet och de uppgifter om försäkringen som behövs till det andra företaget.

18 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder som ett försäkringsföretag ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet, likviditet och riskhantering som avses i 1 §,

2. vilken information enligt 2 § som ett försäkringsföretag ska lämna till försäkringstagarna, till andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar och till dem som erbjuds att teckna en försäkring i företaget,

3. vilka åtgärder som ett försäkringsföretag ska vidta för att uppfylla de krav på god försäkringsstandard som avses i 3 §, och

4. villkor för upplåning enligt 6 §.

5 kap. Tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar

Solvensbalansräkning

1 § Ett försäkringsföretag ska upprätta en särskild balansräkning för solvensändamål (solvensbalansräkning).

I solvensbalansräkningen ska tillgångar och skulder värderas enligt 2 § och försäkringstekniska avsättningar beräknas enligt 3–16 §§.

Värdering av tillgångar och skulder

2 § Tillgångar och skulder ska tas upp till verkligt värde. Med verkligt värde avses det belopp till vilket en tillgång eller en skuld skulle kunna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan sinsemellan oberoende parter som har ett intresse av att transaktionen genomförs.

Vid värderingen av skulder får hänsyn inte tas till försäkringsföretagets egen kreditvärdighet.

Försäkringstekniska avsättningar

Värdering av försäkringstekniska avsättningar

3 § Ett försäkringsföretag ska göra försäkringstekniska avsättningar för sina åtaganden med anledning av ingångna försäkringsavtal.

De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det belopp som försäkringsföretaget skulle få betala om det omedelbart skulle föra över sina åtaganden till ett annat försäkringsföretag, som är oberoende och som har intresse av att transaktionen genomförs.

Ansvarsfull beräkning

4 § Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska grundas på antaganden om riskmått, räntesatser och driftskostnader som var för sig är ansvarsfulla, tillförlitliga och objektiva.

5 § De försäkringstekniska avsättningarna ska utgöras av summan av en bästa skattning av framtida kassaflöden enligt 6, 7 och 9–12 §§ samt en riskmarginal enligt 13 §.

Någon separat beräkning av riskmarginal ska inte göras, om de förväntade framtida kassaflödena till följd av ingångna försäkringsavtal har en motsvarighet i kassaflöden hos finansiella instrument för vilka det finns ett säkert marknadsvärde. I ett sådant fall ska värdet av de försäkringstekniska avsättningarna i stället motsvara marknadsvärdet för dessa finansiella instrument.

Beräkning av den bästa skattningen

6 § Den bästa skattningen av framtida kassaflöden ska motsvara det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflöden som kan uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal. Den ska beräknas med en relevant riskfri räntestruktur.

7 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en matchningsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

Ett försäkringsföretag som har fått tillstånd enligt första stycket får inte återgå till att använda en riskfri räntestruktur utan matchningsjustering.

8 § Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller villkoren för användning av matchningsjustering enligt 7 §. Av underrättelsen ska det framgå när villkoren inte längre var uppfyllda.

Ett försäkringsföretag som har fått ett föreläggande enligt 17 kap. 7 a § att omedelbart upphöra med användningen av matchningsjustering, får inte beviljas tillstånd enligt 7 § första stycket inom två år från föreläggandet.

9 § Ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

10 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

11 § Den bästa skattningen av framtida kassaflöden ska beräknas utan att avdrag görs för avgiven återförsäkring eller för belopp som kan återfås från specialföretag.

Ett försäkringsföretag ska göra en separat beräkning av belopp som kan återfås på grund av avgiven återförsäkring eller från specialföretag. Sådana belopp ska tas upp på solvensbalansräkningens tillgångssida.

12 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Beräkning av riskmarginalen

13 § Riskmarginalen ska motsvara det belopp som ett annat försäkringsföretag kan förväntas kräva, utöver den bästa skattningen av framtida kassaflöden, för att ta över och infria försäkringsföretagets åtaganden mot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade.

Garantier och optioner

14 § Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska hänsyn tas till värdet av garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Separat beräkning för olika försäkringsrisker

15 § Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska ett försäkringsföretag dela upp sina försäkringsåtaganden i försäkringsrisker av likartat slag eller åtminstone efter företagets olika affärsgrenar.

Beräkning vid solidarisk ansvarighet

16 § Om flera försäkringsföretag ansvarar solidariskt för en försäkring, ska bara den del av försäkringen som enligt avtal mellan företagen avser det enskilda företaget beaktas vid beräkningen av det företagets försäkringstekniska avsättningar.

Bestämmande av premier för livförsäkringar och vissa skadeförsäkringar

17 § Premier för livförsäkringar, och skadeförsäkringar som meddelas för längre tid än tio år ska bestämmas på antaganden om dödlighet och andra riskmått, räntesats och driftskostnader som var för sig är ansvarsfulla, tillförlitliga och objektiva, om inte en avvikelse är försvarlig med hänsyn till försäkringsföretagets ekonomiska situation.

Bemyndiganden

18 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning enligt 4, 6, 11 och 13–16 §§,
2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 7 §,
3. hur en volatilitetsjustering enligt 9 § ska beräknas,
4. villkoren för undantag enligt 10 § och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, och
5. villkoren för undantag enligt 12 § och beräkningen av det tillfälliga avdraget.

6 kap. Investeringar**Inledande bestämmelser***Aktsamhet*

1 § Ett försäkringsföretags tillgångar ska investeras på ett aktsamt sätt enligt 2–10 §§.

Vid intressekonflikter mellan försäkringsföretaget och försäkringstagarna ska tillgångarna investeras på det sätt som bäst gagnar försäkringstagarnas och andra ersättningsberättigades intressen.

Riskkontroll

2 § Investeringar får endast göras i sådana finansiella instrument och andra tillgångar vars risker försäkringsföretaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera samt på lämpligt sätt beakta i den egna risk- och solvensbedömningen enligt 10 kap. 11 § andra stycket 1.

Riskspridning

3 § Investeringar i finansiella instrument och andra tillgångar ska göras så att lämplig riskspridning uppnås.

Samtliga tillgångar ska, med beaktande av försäkringsföretagets försäkringsåtaganden och förändringar i tillgångarnas framtida värde och avkastning, investeras så att företagets betalningsberedskap är tillfredsställande och den förväntade avkastningen tillräcklig.

Lokalisering av tillgångar

4 § Ett försäkringsföretags tillgångar ska förvaras så att de är åtkomliga för företaget.

Särskilda begränsningar för investeringar i vissa tillgångar*Derivatinstrument*

5 § Derivatinstrument får användas för att sänka risken i ett försäkringsföretag eller för att i övrigt effektivisera förvaltningen av företagets tillgångar och skulder.

Onoterade tillgångar

6 § Investeringar i finansiella instrument och andra tillgångar som inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska hållas på aktsamma nivåer.

Tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar*Hänsyn till åtagandenas art och löptid*

7 § Tillgångar som motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 5 kap. 3–7 och 9–16 §§ ska, utöver vad som följer av 1–6 §§, investeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till åtagandenas art och löptid. Investering av

dessa tillgångar ska även göras på ett sätt som bäst gagnar försäkringstagarnas intressen, mot bakgrund av de mål för investeringarna som har uppställts och offentliggjorts.

Tillgångar för vilka försäkringstagaren bär placeringsrisken

8 § Bestämmelserna i 3 § första stycket samt 5 och 6 §§ gäller inte för tillgångar som svarar mot avsättningar för vilka försäkringstagaren eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken. För sådana tillgångar ska 1 §, 2 §, 3 § andra stycket och 4 § tillämpas, och i förekommande fall även 9 och 10 §§.

När förmåner som är knutna till tillgångar enligt första stycket innefattar en garanterad avkastning på investeringar eller någon annan garanterad förmån, gäller 1–6 §§ för de tillgångar som motsvarar ytterligare avsättningar för den garanterade förmånen.

Särskilt om fondförsäkringstillgångar

9 § Premier för fondförsäkringar ska investeras så att de så nära som möjligt motsvarar andelar i sådana fonder som är knutna till försäkringen och som försäkringstagaren eller den försäkrade från tid till annan bestämmer. Försäkringsföretaget får begränsa antalet fonder i vilka premier får placeras.

Utdelning och ersättning vid inlösen av andelarna får bara användas för förvärv av nya andelar i anknutna fonder och för utbetalning eller betalning av kostnader enligt försäkringsavtalet.

Särskilt om tillgångar knutna till annat referensvärde

10 § Premier för försäkringsförmåner som är knutna till ett aktieindex eller till något annat referensvärde, ska investeras så att de så nära som möjligt motsvarar de förmåner som referensvärdet baseras på.

Register över tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar

Krav på registerföring

11 § Ett försäkringsföretag ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar, värderade enligt 5 kap. 2 §, som används för att täcka de försäkringstekniska avsättningarna.

Om en tillgång som har antecknats i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för att täcka försäkringstekniska avsättningar, ska detta antecknas i registret.

Tillgångar som inte ska antecknas i registret

12 § Följande tillgångar ska inte antecknas i registret:

1. fordringar på någon annan än försäkringstagare som understiger det belopp som gäldenären har att fordra av försäkringsföretaget, och
2. försäkringsaktiebolags egna aktier.

13 § Förmånsrätt enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran som

1. grundas på försäkringsavtal, eller
2. avser återbetalning av premier för att ett försäkringsavtal inte har kommit till stånd eller har upphört att gälla.

Förmånsrätten omfattar de tillgångar som finns upptagna i det register som anges i 11 § när företaget försätts i konkurs eller utmätning äger rum.

Fordran grundad på avtal om återförsäkring har förmånsrätt efter sådan fordran som anges i första stycket.

Bemyndigande

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med lämplig riskspridning enligt 3 § första stycket,
2. förvaring av tillgångar enligt 4 §,
3. användning av derivatinstrument enligt 5 §, och
4. förande av register enligt 11 §.

7 kap. Kapitalbas

Tillräcklig kapitalbas

1 § Ett försäkringsföretag ska ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 1 § eller 17 kap. 26 §.

Kapitalbasen ska dock aldrig vara mindre än minimikapitalkravet beräknat enligt 8 kap. 13–15 och 17–21 §§.

Kapitalbasens sammansättning

2 § Kapitalbasen består av primärkapital och av tilläggskapital som har godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

Primärkapital

3 § I primärkapitalet ska följande poster ingå:

1. den positiva skillnaden mellan tillgångar och skulder, inklusive försäkringstekniska avsättningar, och
2. efterställda skulder.

Tillgångar och skulder enligt första stycket ska värderas enligt 5 kap. 1–7 och 9–16 §§.

Den positiva skillnaden mellan tillgångar och skulder enligt första stycket 1 ska minskas med värdet på innehav av egna aktier.

Tilläggskapital

4 § Tilläggskapital är en post som inte ingår i primärkapitalet men som kan krävas in för att täcka förluster.

5 § I tilläggskapitalet får följande poster ingå:

1. aktiekapital eller garantikapital som inte har betalats in och som inte heller har begärts in,
2. kreditutrymme hos bank,
3. garantier,
4. framtida fordringar grundade på uttaxeringsrätt, och
5. andra rättsligt bindande utfästelser till försäkringsföretaget.

För att få godkännas som tilläggskapital krävs att postens förlusttäckningsförmåga är tillräcklig. Posten ska värderas till ett belopp som återspeglar dess förmåga att täcka förluster.

6 § Finansinspektionen ska fastställa det belopp som en post i tilläggskapitalet får tas upp till eller den metod som ska användas för att fastställa ett visst belopp.

Finansinspektionens beslut om att använda en metod enligt första stycket ska gälla för en viss tid.

Indelning av kapitalbasen

7 § Posterna i kapitalbasen ska delas in i nivåer enligt följande.

Nivå 1: poster i primärkapitalet som kan täcka förluster helt och är fullt efterställda.

Nivå 2: poster i primärkapitalet som är fullt efterställda samt poster i tilläggskapitalet som kan täcka förluster helt och är fullt efterställda.

Nivå 3: övriga poster.

En post ska anses kunna täcka förluster helt om den i sin helhet är tillgänglig eller kan infordras på begäran för att täcka förluster, både i den löpande verksamheten och vid likvidation eller konkurs.

En post ska anses vara fullt efterställd om den i sin helhet, vid likvidation eller konkurs, inte får återbetalas till innehavaren förrän försäkringsföretagets alla andra förpliktelser har uppfyllts.

8 § Vid bedömning av om en post ska anses kunna täcka förluster helt eller vara fullt efterställd enligt 7 §, ska det beaktas om posten är fri från

1. krav på eller incitament till att lösa in det nominella beloppet,
2. obligatoriska fasta kostnader, och
3. belastningar.

Vid bedömningen enligt första stycket ska även postens löptid beaktas. Om en post är tidsbunden, ska hänsyn tas till om den genomsnittliga löptiden på posten är tillräcklig i förhållande till löptiden på åtagandena.

Klassificering av kapitalbasposter

9 § En post ska klassificeras som nivå 1 eller 2 om den i väsentlig grad uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§.

10 § Ackumulerade vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade (överskottsmedel) får klassificeras som nivå 1, om posterna uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§.

En post i tilläggskapitalet får klassificeras som nivå 2 om den avser

1. kreditutrymme hos bank och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, och

2. framtida fordringar grundade på uttaxeringsrätt under de kommande tolv månaderna som kan ställas på delägare eller medlemmar i ömsesidiga försäkringsföretag.

Täckande av solvenskapitalkravet

11 § Primärkapital som har klassificerats som nivå 1 enligt 9 § eller 10 § första stycket ska uppgå till mer än en tredjedel av solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 1 §.

Primärkapital eller tilläggskapital som har klassificerats som nivå 3 enligt 9 § ska vara mindre än en tredjedel av solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 1 §.

Täckande av minimikapitalkravet

12 § Den kapitalbas som ska täcka minimikapitalkravet enligt 8 kap. 13 § får bestå av primärkapital som har delats in i nivå 1 och 2 enligt 9 § och 10 § första stycket.

Primärkapital som har klassificerats som nivå 1 enligt 9 § och 10 § första stycket ska uppgå till mer än hälften av minimikapitalkravet.

Minimikapitalkravet får i övrigt täckas av primärkapital som har klassificerats som nivå 2 enligt 9 §.

Bemyndiganden

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för värdering av poster i tilläggskapitalet enligt 5 §,

2. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 §,

3. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 9 §, och

4. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket.

8 kap. Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

Solvenskapitalkrav

Beräkning av solvenskapitalkrav

1 § Solvenskapitalkravet utgör den minsta storlek på det medräkningsbara primärkapitalet som krävs för att försäkringsföretaget med 99,5 procents sannolikhet ska ha tillgångar under kommande tolv månader som täcker värdet av åtagandena gentemot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade

på grund av försäkringar (skyddsnivå). Denna skyddsnivå ska även beaktas vid beräkningen av kapitalkravet för var och en av de risker som ingår i solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att försäkringsföretaget kommer att fortsätta att driva sin verksamhet.

2 § Solvenskapitalkravet ska beräknas med beaktande av alla mätbara risker som företaget är utsatt för.

Vid beräkningen ska minst följande risker beaktas:

1. försäkringsrisker,
2. marknadsrisker,
3. kreditrisker, och
4. operativa risker.

3 § Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkringsföretaget beakta effekterna av sådana tekniker som företaget använder för att reducera sina risker.

Beräkningsmetoder

4 § Solvenskapitalkravet ska beräknas enligt en standardformel som anges i 5 §. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en intern modell enligt 9 kap. 1 § första stycket för att beräkna solvenskapitalkravet.

Beräkning enligt standardformeln

5 § Solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln ska utgöra summan av

- ett primärt solvenskapitalkrav beräknat enligt 6–8 §§, och
- ett kapitalkrav för operativ risk beräknat enligt 9 §, minskat med
- ett justeringsbelopp beräknat enligt 10 §.

Primärt solvenskapitalkrav

6 § Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas genom en justerad sammanläggning av kapitalkraven för minst följande risker:

1. försäkringsrisker,
2. marknadsrisker, och
3. motpartsrisker.

7 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda lämpliga parametrar som är specifika för företaget vid beräkningen av kapitalkravet för försäkringsrisker.

8 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som meddelar sådana pensionsförsäkringar som anges i 58 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) får beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk, som in-

går i kapitalkravet för marknadsrisk, enligt en särskild metod anpassad för denna verksamhet. **SFS 2015:700**

Kapitalkrav för operativ risk

9 § Kapitalkravet för operativ risk ska beräknas med beaktande av sådana operativa risker som försäkringsföretaget är utsatt för och som inte har beaktats vid beräkningen av kapitalkravet för försäkringsrisker, marknadsrisker eller motpartsrisker.

Justeringsbelopp

10 § Justeringsbeloppet enligt 5 § ska motsvara den minskning av försäkringsföretagets oförutsedda förluster som beror på

1. att företagets åtaganden gentemot försäkringstagare eller andra ersättningsberättigade minskar till följd av villkoren i försäkringsavtalet,
2. att företagets uppskjutna skatt förändras, eller
3. en kombination av 1 och 2.

Förenklade beräkningar

11 § Ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet för en specifik risk om

1. det är motiverat med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget är utsatt för, och
2. det är oproportionerligt betungande att göra beräkningar enligt standardformeln.

Underrättelse om bristande solvenskapitalkrav

12 § Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet eller om det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Ett försäkringsföretag som tillämpar 5 kap. 10 eller 12 § ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan en tillämpning av dessa bestämmelser.

Minimikapitalkrav

Beräkning av minimikapitalkrav

13 § Minimikapitalkravet utgör den minsta storlek på det medräkningsbara primärkapitalet som krävs för att försäkringsföretaget med 85 procents sannolikhet ska ha tillgångar under kommande tolv månader som täcker värdet av åtagandena gentemot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar.

14 § Minimikapitalkravet ska beräknas med beaktande helt eller delvis av

1. försäkringstekniska avsättningar,
2. premieinkomst,
3. positiv risksumma,

4. uppskjutna skatter,
5. administrativa kostnader, och
6. avgiven återförsäkring.

Justering av beräknat minimikapitalkrav

15 § Minimikapitalkravet beräknat enligt 13 och 14 §§ får varken understiga 25 procent eller överstiga 45 procent av solvenskapitalkravet, inklusive kapitaltillägg enligt 17 kap. 24 §. Minimikapitalkravet får aldrig vara lägre än garantibeloppet enligt 17–21 §§.

Underrättelse om bristande minimikapitalkrav

16 § Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om

1. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet,
2. företaget inte uppfyller ett kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, eller
3. det finns risk för att någon av situationerna enligt 1 och 2 inträffar under de närmaste tre månaderna.

Garantibelopp

17 § För skadeförsäkringsföretag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 2,5 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager. Om rörelsen omfattar försäkring eller risk som hänför sig till någon av klasserna 10–15 enligt 2 kap. 11 § första stycket ska dock garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,7 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

18 § För livförsäkringsföretag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,7 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

19 § För återförsäkringsbolag som inte är captivebolag ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 3,6 miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

20 § För ett sådant captivebolag för återförsäkring som avses i artikel 13.5 i Solvens II-direktivet ska garantibeloppet uppgå till ett belopp som minst motsvarar 1,2 miljon euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska kommissionen årligen tillkännager.

21 § För försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkring enligt 4 kap. 7 § andra stycket ska garantibeloppet uppgå till summan av de belopp som anges i 17 första meningen och 18 §§.

Bemyndiganden

22 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 6 §,
2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 7 §,
3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 §,
4. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 9 §, och
5. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 10 §.

9 kap. Interna modeller

Allmänna bestämmelser

Krav på tillstånd

1 § Ett försäkringsföretag får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet. Ett sådant tillstånd får avse en fullständig intern modell eller en partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ gäller även när solvenskapitalkravet beräknas med en intern modell.

Förutsättningar för att använda en intern modell

2 § Tillstånd för ett försäkringsföretag att använda en intern modell ska ges, om

1. försäkringsföretaget har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem som uppfyller kraven i 10 kap. 6 §, och
2. kraven i 6 och 9–18 §§ är uppfyllda.

Finansinspektionen ska fatta beslut i fråga om sådant tillstånd inom sex månader från det att en fullständig ansökan kom in till inspektionen.

Partiell intern modell

3 § En partiell intern modell får användas för att beräkna

1. kapitalkravet för en eller flera av de risker eller undergrupper av risker som ingår i det primära solvenskapitalkravet enligt 8 kap. 6 §,
2. kapitalkravet för operativ risk enligt 8 kap. 9 §,
3. justeringsbeloppet enligt 8 kap. 10 §, eller
4. kombinationer av 1, 2 eller 3.

En partiell intern modell får tillämpas på hela verksamheten eller på en eller flera av försäkringsföretagets större affärsenheter.

Tillstånd att använda en partiell intern modell

4 § För att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en partiell intern modell krävs, utöver det som anges i 2 §, att

1. det finns godtagbara skäl att avgränsa tillämpningsområdet för den interna modellen på det sätt som försäkringsföretaget har gjort,
2. solvenskapitalkravet kan beräknas mer rättvisande utifrån försäkringsföretagets riskprofil och bestämmelserna i 8 kap. 1 och 2 §§ än utifrån standardformeln enligt 8 kap. 5–11 §§, och
3. den partiella interna modellen kan integreras helt med de beräkningar som ska ske enligt standardformeln.

Övergångsplan för utvidgning av en partiell intern modell

5 § Finansinspektionen får i samband med handläggningen av en ansökan om användning av en partiell intern modell som är avgränsad till att avse endast en eller flera risker eller undergrupper av risker, eller en eller flera större affärsenheter, eller avgränsad i båda dessa avseenden, förelägga ett försäkringsföretag att ge in en övergångsplan för hur företaget avser att utvidga modellens tillämpningsområde.

Godkännande av styrdokument för ändring av en intern modell

6 § När ett försäkringsföretag ansöker om tillstånd att använda en intern modell, ska företaget lämna in ett styrdokument för ändring av modellen. Styrdokumentet ska innehålla en förteckning eller specifikation över möjliga större och mindre ändringar av den interna modellen. När Finansinspektionen prövar ansökan, ska inspektionen också pröva om styrdokumentet kan godkännas.

Ändring av en intern modell och styrdokument

7 § Ett försäkringsföretag som fått tillstånd att använda en intern modell får göra mindre ändringar av denna i enlighet med det styrdokument för ändring av den interna modellen som godkänts av Finansinspektionen enligt 6 §.

För större ändringar i den interna modellen krävs tillstånd från Finansinspektionen.

Samtliga ändringar av styrdokumentet ska godkännas av Finansinspektionen.

Kraven i 2 § ska tillämpas vid Finansinspektionens prövning av om tillstånd ska ges enligt andra stycket eller ändring godkännas enligt tredje stycket.

Återgång till standardformeln

8 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell får, efter tillstånd av Finansinspektionen, återgå till att helt eller delvis beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln i 8 kap. 5–11 §§. Ett sådant tillstånd får ges endast om försäkringsföretaget har visat att det finns godtagbara skäl för en återgång till standardformeln.

Krav på användning

9 § En intern modell ska användas i ett försäkringsföretags företagsstyrnings- och riskhanteringssystem, i dess beslutsprocesser och i den egna risk- och solvensbedömningen.

Styrelsen ska ansvara för att säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen är ändamålsenlig och ger ett tillfredsställande uttryck för riskprofilen.

Statistisk kvalitet

10 § Den beräkning av sannolikhetsfördelning som ligger till grund för en intern modell ska bygga på

1. relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker som stämmer överens med de metoder som används för beräkning av försäkringstekniska avsättningar, och

2. realistiska antaganden som ska kunna motiveras av försäkringsföretaget.

Uppgifter som används för den interna modellen ska vara lämpade för ändamålet. De ska vara korrekta, fullständiga och aktuella.

Försäkringsföretaget ska minst en gång per år uppdatera de uppgifter som används för beräkningen av sannolikhetsfördelningen.

Diversifiering

11 § Ett försäkringsföretag får i en intern modell ta hänsyn till inbördes beroenden inom och mellan olika risker (diversifieringseffekter), om de metoder som används är ändamålsenliga.

Riskreducerande tekniker

12 § Ett försäkringsföretag får i en intern modell beakta effekterna av riskreduceringstekniker, om företaget även fullt ut inkluderar de risker som är förenade med dessa tekniker.

Beaktande av finansiella garantier och optioner

13 § Ett försäkringsföretag ska i en intern modell ta hänsyn till värdet av garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Beaktande av samtliga förväntade utbetalningar

14 § Ett försäkringsföretag ska i en intern modell beakta alla förväntade utbetalningar till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade, oavsett om betalningarna är garanterade genom avtal eller inte.

Kalibrering av en intern modell

15 § Ett försäkringsföretag ska kalibrera en intern modell på ett sätt som ger försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade en skyddsnivå som är likvärdig med den nivå som anges i 8 kap. 1 §.

16 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska minst en gång per år granska vad som gett upphov till vinster eller orsakat förluster inom de olika större affärsenheterna.

Analysen ska visa hur den kategorisering av risker som har valts i den interna modellen förklarar källor och orsaker till vinster och förluster. Riskkategoriseringen ska återspegla försäkringsföretagets riskprofil.

| *Validering av en intern modell*

17 § En intern modell ska regelbundet valideras. Valideringen ska innefatta en utvärdering av modellens funktion och en kontroll av att modellen är lämplig med hänsyn till företagets riskprofil.

| *Krav på dokumentation*

18 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska dokumentera

1. hur den är utformad och fungerar,
2. att den stämmer överens med de krav som gäller för interna modeller enligt 9–17 §§,
3. vilka omständigheter som skulle kunna medföra att den inte fungerar effektivt, och
4. vilka större ändringar som gjorts i den enligt 7 §.

| **Bemyndiganden**

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. förutsättningarna för tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell enligt 1–5 §§,
2. förutsättningarna för ändring av en intern modell och styrdokument enligt 6 och 7 §§,
3. krav på användning av statistiska kvalitetsnormer för en intern modell enligt 9–14 §§,
4. kalibrering av en intern modell enligt 15 §,
5. validering av en intern modell enligt 17 §, och
6. krav på dokumentation enligt 18 §.

| **10 kap. Företagsstyrning**

| *Företagsstyrningssystem*

1 § Ett försäkringsföretag ska ha ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Systemet ska ses över regelbundet av företaget.

| **Styrdokument**

2 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa styrdokument för

1. riskhantering,
2. internkontroll,

3. internrevision,
 4. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 19 §,
 5. uppgiftslämnande till Finansinspektionen och kvalitetskontroll av uppgifterna, och
 6. ändring av företagets interna modell, om en sådan modell används.
- Styrdokumentet ska fastställas av styrelsen. De ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

Kontinuitet i verksamheten

3 § Ett försäkringsföretag ska ha system, resurser och rutiner som är lämpliga för att verksamheten ska kunna bedrivas med kontinuitet och i enlighet med gällande regler.

Ett försäkringsföretag ska ha en beredskapsplan.

Centrala funktioner

4 § Ett försäkringsföretag ska ha funktioner för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision samt en aktuariefunktion (centrala funktioner).

Lämplighetskrav

5 § Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller är ersättare för någon av dem, eller den som ansvarar för eller utför arbete i en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

System för riskhantering

6 § Ett försäkringsföretag ska ha ett system för riskhantering som ska innehålla de strategier, processer och rapporteringsrutiner som behövs för att säkerställa att företaget fortlöpande kan identifiera, värdera, övervaka, hantera och rapportera risker samt beroenden mellan risker.

Systemet ska vara integrerat i företagets organisations- och beslutsstruktur. Det ska vara utformat med lämplig hänsyn till de personer som leder företaget eller annars ingår i en central funktion.

Risker och krav på innehåll i styrdokumentet för riskhantering

7 § Ett försäkringsföretags system för riskhantering ska avse såväl de risker som täcks av solvenskapitalkravet, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, som risker som inte, eller endast delvis, beaktas vid beräkningen av detta.

Systemet ska omfatta

1. försäkringsrisker,

2. matchningsrisker,
3. investeringsrisker, särskilt avseende derivatinstrument och liknande åtaganden,
4. likviditets- och koncentrationsrisker,
5. operativa risker,
6. risker hänförliga till återförsäkring och andra riskreduceringstekniker, och
7. beroenden mellan risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för.

Ett försäkringsföretags styrdokument för riskhantering enligt 2 § 1 ska omfatta de risker som avses i andra stycket 1–6.

I ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska styrdokument för riskhantering också innehålla riktlinjer för volatilitetsjusteringen.

Krav på företag som använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering

8 § Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska

1. upprätta en likviditetsplan, och
2. regelbundet utvärdera sin användning av justeringar.

Krav på regelbunden utvärdering

9 § Ett försäkringsföretag ska regelbundet bedöma hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna och de medräkningsbara kapitalbasmedlen är för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den ränta som används vid beräkningen av den bästa skattningen av framtida kassaflöden.

Krav på analys av externa bedömningar

10 § Ett försäkringsföretag som använder bedömningar från externa kreditvärderingsinstitut vid beräkningar av de försäkringstekniska avsättningarna eller solvenskapitalkravet ska, när det är möjligt, göra en egen bedömning av de externa värderingarna.

En egen risk- och solvensbedömning

11 § Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

I den egna risk- och solvensbedömningen ska försäkringsföretaget göra en bedömning av

1. företagets totala solvensbehov med hänsyn till dess specifika riskprofil, risktolerans och affärsstrategi,
2. företagets fortlöpande efterlevnad av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, samt försäkringstekniska avsättningar, och
3. hur betydande skillnaderna är mellan företagets riskprofil och de antaganden om risker som har legat till grund för beräkningen av solvenskapital-

kravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

För bedömningen enligt andra stycket 1 ska försäkringsföretaget ha processer som säkerställer att de risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för, på såväl kort som lång sikt, identifieras och värderas. Företaget ska kunna redovisa de metoder som använts vid bedömningen.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 §, ska i den bedömning som avses i andra stycket 2 göra en bedömning av efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning av matchningsjustering, volatilitetsjustering, justerad riskfri räntestruktur eller tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i ett försäkringsföretags affärsstrategier och ska beaktas vid företagets strategiska beslut.

Regelbundna bedömningar

12 § Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning minst en gång per år. Om en väsentlig förändring skett av de risker som försäkringsföretaget är utsatt för, ska en ny sådan bedömning genomföras snarast möjligt.

Rapportering

13 § Ett försäkringsföretag ska rapportera resultatet av varje egen risk- och solvensbedömning till Finansinspektionen.

System för internkontroll

14 § Ett försäkringsföretag ska ha ett system för internkontroll.

Systemet ska omfatta förvaltnings- och redovisningsmetoder, ramar för internkontrollen, lämpliga rapporteringsrutiner och en funktion för regelefterlevnad.

Funktion för riskhantering

15 § Funktionen för riskhantering ska ges en struktur som underlättar genomförande av riskhanteringssystemet.

Funktion för regelefterlevnad

16 § Funktionen för regelefterlevnad ska

1. rapportera till styrelsen och den verkställande direktören i fråga om efterlevnaden av

a) bestämmelserna i denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,

b) bestämmelser som har meddelats av Europeiska kommissionen med anledning av Solvens II-direktivet, och

- c) de riktlinjer och rekommendationer som har meddelats med anledning av det direktivet av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Finansinspektionen och, om företaget har inrättat en sekundäretablering i ett land inom EES, den behöriga myndigheten i det landet,
- 2. lämna råd till företagets styrelse och den verkställande direktören om förebyggande av bristande efterlevnad av bestämmelser enligt 1,
- 3. bedöma konsekvenserna av förändringar i bestämmelser, riktlinjer och rekommendationer enligt 1, och
- 4. identifiera och bedöma risker för bristande efterlevnad av bestämmelser, riktlinjer och rekommendationer enligt 1.

Funktion för internrevision

17 § Funktionen för internrevision ska

- 1. utvärdera systemet för internkontroll,
- 2. utvärdera andra delar av företagsstyrningssystemet, och
- 3. rapportera resultat och lämna rekommendationer efter utvärderingarna till företagets styrelse.

Funktionen för internrevision ska utföra sina uppgifter med opartiskhet och vara oberoende från den verksamhet som utvärderas.

Aktuariefunktion

18 § Aktuariefunktionen ska

- 1. samordna och svara för kvaliteten i de försäkringstekniska beräkningarna och utredningarna,
- 2. bistå styrelsen och den verkställande direktören och på eget initiativ rapportera till dem i frågor som rör metoder, beräkningar och bedömningar av
 - a) de försäkringstekniska avsättningarna,
 - b) värderingen av försäkringsriskerna, och
 - c) återförsäkringsskydd och andra riskreduceringstekniker, och
- 3. bidra till företagets riskhanteringssystem.

Den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen ska ha de kunskaper och erfarenheter av funktionens uppgifter som är tillräckliga med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i företagets verksamhet.

Finansinspektionen får för ett försäkringsföretag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b § besluta om undantag från villkoren för behörighet för den som ansvarar för eller utför uppgifter i aktuariefunktionen och från kravet att upprätta en aktuariefunktion.

Uppdragsavtal

19 § Ett försäkringsföretag får, med de begränsningar som följer av 20 §, uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete och vissa funktioner som ingår i företagets försäkringsrörelse (uppdragsavtal). Ett sådant uppdrag inskränker dock inte företagets ansvar enligt denna lag.

20 § Ett uppdragsavtal får inte avse operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, om det kan leda till att

1. kvaliteten i företagsstyrningssystemet försämras väsentligt,
2. den operativa risken i företaget ökar väsentligt,
3. Finansinspektionens möjlighet att utöva tillsyn försämras, eller
4. försäkringstagarnas möjlighet till tillfredsställelse och fortlöpande service inte kan upprätthållas.

Anmälan av uppdragsavtal

21 § Ett försäkringsföretag som har ingått ett uppdragsavtal som avser sådan operativ verksamhet eller sådana funktioner som är av väsentlig betydelse ska innan avtalet börjar gälla anmäla detta till Finansinspektionen. Ett försäkringsföretag ska snarast möjligt anmäla till Finansinspektionen om det inträffar väsentliga förändringar inom den operativa verksamheten eller funktionerna.

Åtgärder som krävs av ett försäkringsföretag som ingår ett uppdragsavtal

22 § Ett försäkringsföretag som ingår ett uppdragsavtal ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att uppdragstagaren

1. samarbetar med Finansinspektionen när det gäller den verksamhet eller de funktioner som omfattas av uppdragsavtalet,
2. ger försäkringsföretaget, dess revisorer och Finansinspektionen tillgång till uppgifter som rör den verksamhet eller de funktioner som omfattas av uppdragsavtalet, och
3. ger Finansinspektionen faktiskt tillträde till uppdragstagarens lokaler.

Kompletterande riktlinjer m.m.

23 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa försäkringstekniska riktlinjer. Riktlinjerna ska kompletteras med ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag.

Försäkringstekniska riktlinjer för livförsäkring ska ges in till Finansinspektionen senast den dag de börjar användas eller ändras.

Tillsammans med riktlinjerna ska det lämnas en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för försäkringsföretaget samt för försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar.

Om det med hänsyn till försäkringarnas beskaffenhet eller av något annat särskilt skäl saknas anledning att upprätta ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta om undantag från skyldigheten att upprätta ett sådant underlag.

24 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa riktlinjer för hantering av intressekonflikter mellan företagets intressenter.

25 § Styrelsen ska fastställa försäkringstekniska riktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter. Riktlinjerna ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad ett system för riskhantering enligt 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

2. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 7 § fjärde stycket,

3. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 8 § 1,

4. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 8 § 2,

5. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 9 §,

6. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 § ska genomföras,

7. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 13 §,

8. vad funktionen för riskhantering enligt 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

9. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuariefunktionen enligt 18 §,

10. innehållet i försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 23 §, och

11. vilka uppgifter som riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 24 § ska omfatta.

11 kap.

6 § Utöver 7 kap. 50 § aktiebolagslagen (2005:551) gäller för försäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst, att talan får föras mot ett bolagsstämmebeslut som strider mot de försäkringstekniska riktlinjerna.

16 kap. Offentliggörande

Offentliggörande av solvens- och verksamhetsrapport

1 § Ett försäkringsföretag ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport en gång per år. Rapporten ska uppdateras i de fall som anges i 4 och 6 §§.

Innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten

2 § Solvens- och verksamhetsrapporten ska innehålla en beskrivning av försäkringsföretagets

1. verksamhet och resultat,

2. företagsstyrningssystem,

3. riskprofil,

4. värderingsmetoder för solvensändamål, och

5. solvenssituation.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § ska i rapporten beskriva denna och den portfölj av åtaganden och motsvarande tillgångar på vilka justeringen används samt kvantifiera effekterna av en slopad matchningsjustering på företagets finansiella ställning. Ett försäkringsföretag som använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska i rapporten kvantifiera effekterna av en slopad volatilitetsjustering på företagets finansiella ställning.

Ett försäkringsföretag får helt eller delvis lämna de uppgifter som ska offentliggöras genom rapporten genom hänvisning till uppgifter som företaget offentliggjort för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, om dessa uppgifter är likvärdiga till art och omfattning.

Undantag från kravet på offentliggörande

3 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag inte behöver offentliggöra uppgifter som anges i 2 § första stycket 1–4, om ett offentliggörande skulle innebära att

1. företagets konkurrenter otillbörligt gynnas, eller
2. företaget bryter mot tystnadsplikt avsedd att skydda försäkringstagare eller annan som företaget har en motpartsrelation till.

Ett försäkringsföretag som har beviljats undantag ska ange detta och skälen för undantaget i rapporten.

Uppdateringar av solvens- och verksamhetsrapporten

Uppdateringar om solvenskapitalkravet inte är uppfyllt

4 § Ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet ska omedelbart uppdatera tidigare offentliggjorda uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten, om

1. underskottet är betydande, och
2. Finansinspektionen inte har fått någon realistisk åtgärdsplan inom två månader räknat från det datum då företaget upptäckte att underskottet var betydande.

Om Finansinspektionen har ansett att åtgärdsplanen är realistisk, men underskottet inte har korrigerats inom sex månader från det att det upptäcktes, ska underskottet offentliggöras av företaget vid utgången av denna period. Samtidigt ska företaget offentliggöra en förklaring av orsakerna till det kvarvarande underskottet, följderna av detta, vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget och vilka ytterligare korrigerande åtgärder som är planerade.

5 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet, samtidigt som underskottet är betydande och någon realistisk åtgärdsplan inte har överlämnats till inspektionen inom den tid som anges i 4 § första stycket 2, offentliggöra

1. hur stort underskottet är,
2. en förklaring av orsakerna till underskottet,
3. följderna av underskottet, och
4. vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget.

6 § Ett försäkringsföretag som inte uppfyller minimikapitalkravet ska omedelbart uppdatera tidigare offentliggjorda uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten, om Finansinspektionen

1. bedömer att företaget inte kommer att kunna överlämna en realistisk, kortsiktig finansiell saneringsplan, eller
2. inte har fått någon sådan plan inom en månad från den dag då företaget upptäckte att minimikapitalkravet inte var uppfyllt.

Om Finansinspektionen har ansett att en finansiell saneringsplan är realistisk, men underskottet inte har korrigerats inom tre månader från det att det upptäcktes, ska underskottet offentliggöras av företaget senast vid utgången av denna period. Samtidigt ska företaget offentliggöra en förklaring av orsakerna till det kvarvarande underskottet, följderna av detta, vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget och vilka ytterligare korrigerande åtgärder som är planerade.

7 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som inte uppfyller minimikapitalkravet, samtidigt som någon av de omständigheter som anges i 6 § första stycket föreligger, offentliggöra

1. hur stort underskottet är,
2. en förklaring av orsakerna till underskottet,
3. följderna av underskottet, och
4. vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits av företaget.

| **System och styrdokument**

8 § Ett försäkringsföretag ska ha upprättat lämpliga informations- och rapporteringssystem för att kunna uppfylla bestämmelserna i 1–7 §§ och ha styrdokument som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs fortlöpande är relevanta.

Solvens- och verksamhetsrapporter samt uppdateringar av dessa ska godkännas av försäkringsföretagets styrelse innan de offentliggörs.

| **Bemyndiganden**

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2 §,
2. vilka uppgifter en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 3 § ska innehålla, och
3. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 8 §.

17 kap.

2 § Finansinspektionen har tillsyn över försäkringsföretag.

Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
3. företagets bolagsordning eller stadgar,

4. företagets försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag samt riktlinjer för hantering av intressekonflikter, och

5. styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

Finansinspektionen har dessutom tillsyn över att försäkringsföretagets ägare och styrning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod.

Samarbete och utbyte av information

3 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

3 a § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

7 § Finansinspektionen får när inspektionen anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos ett försäkringsföretag.

Styrelsen och den verkställande direktören ska vid den tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer hålla försäkringsföretagets tillgångar, räkenskapsmaterial och andra handlingar tillgängliga för granskning av befattningshavare hos inspektionen eller av någon annan som inspektionen har förordnat.

Finansinspektionen får genomföra en undersökning hos ett företag som har fått i uppdrag av ett försäkringsföretag att utföra viss verksamhet eller vissa funktioner, om det behövs för tillsynen av försäkringsföretaget.

Matchningsjustering

7 a § Om ett försäkringsföretag inte längre uppfyller villkoren för tillstånd att använda matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att åtgärda bristerna inom två månader från den dag då villkoren inte längre var uppfyllda.

Om bristerna inte har åtgärdats inom den tid som anges i första stycket, ska företaget föreläggas att omedelbart upphöra med användningen av matchningsjustering.

8 § Skyldigheten enligt 5 och 7 §§ att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning gäller även för

1. styrelsen och den verkställande direktören eller motsvarande organ i ett företag vars verksamhet uteslutande ska vara att biträda ett försäkringsföretag eller som ett försäkringsföretag har ett bestämmande inflytande i,

2. ordföranden och den verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare i en skaderegleringsnämnd, villkorsnämnd eller i annat liknande organ, som biträder ett försäkringsföretag, och

3. styrelsen och den verkställande direktören i ett aktiebolag, om Finansinspektionen med bolagets samtycke har fattat beslut om en sådan skyldighet.

12 § En revisor eller en särskild granskare ska genast rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett försäkringsföretag får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. kan påverka företagets fortsatta drift negativt,

3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, eller

4. kan innebära att företaget brister eller har brustit i uppfyllandet av solvens- eller minimikapitalkravet eller av ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag som revisorn eller den särskilda granskaren har i försäkringsföretagets moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med försäkringsföretaget.

Redogörelse för företagets förmåga att hantera ändrade ekonomiska förhållanden

16 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag upprätta och till inspektionen lämna en redogörelse avseende företagets förmåga att hantera händelser eller förändringar av ekonomiska förhållanden som skulle kunna påverka företagets finansiella ställning negativt.

Skyldigheten enligt första stycket gäller även för verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 10 kap. 19 §.

Rapport angående de försäkringstekniska avsättningarna

17 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag lämna in en rapport som utvisar att nivån på de försäkringstekniska avsättningarna är lämplig och att beräkningen av dem utförs med relevanta metoder och med adekvata statistiska underlag.

Tillsyn av intern modell

18 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell lämna in en beräkning av solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

19 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell, men som inte längre uppfyller kraven för att få använda en sådan, lämna in en handlingsplan för hur företaget avser att inom skälig tid rätta till bristerna. En sådan plan behöver inte upprättas, om företaget kan visa att överträdelsen är ringa.

20 § Ett företag som inte upprättar och genomför den plan som anges i 19 § ska efter beslut av Finansinspektionen beräkna solvenskapitalkravet med användning av standardformeln.

21 § På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag som använder en intern modell verifiera kalibreringen av den interna modellen och kontrollera att dess specifikation stämmer överens med allmänt accepterad marknadspraxis. Detta ska ske genom användning av relevanta referensportföljer och antaganden som har sin grund i externa uppgifter.

Företagsspecifika parametrar

22 § Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln och det därför är olämpligt att beräkna solvenskapitalkravet enligt denna, får Finansinspektionen besluta att företaget, vid beräkningen av kapitalkravet för riskkategorier som avser försäkringsrisk, ska ersätta en undergrupp av parametrar enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar.

Beräkning enligt en intern modell i stället för med standardformeln

23 § Om ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln och det därför är olämpligt för företaget att beräkna solvenskapitalkravet enligt denna, får Finansinspektionen besluta att företaget ska använda en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet.

Kapitaltillägg

24 § Finansinspektionen får efter granskning besluta om ett tillägg till solvenskapitalkravet (kapitaltillägg) för ett försäkringsföretag, om

1. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln, och

a) ett beslut om användning av en intern modell enligt 23 § är olämpligt eller har visat sig sakna verkan, eller

b) en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas,

2. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt en fullständig eller partiell intern modell, till följd av att en eller flera kvantifierbara risker inte beaktats i tillräcklig utsträckning och företaget inte inom skälig tid har anpassat modellen till sin riskprofil,

3. företaget använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 § och företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för justeringarna, eller

4. företagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från kraven i 10 kap. 1 §, samtidigt som avvikelserna medför att företaget inte kan garan-

tera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som företaget exponeras för eller kan komma att bli exponerat för och det är osannolikt att bristerna kan åtgärdas inom skäligen tid.

25 § Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 1 och 2 ska beräknas så att det säkerställer att försäkringsföretaget uppfyller skyddsnivån enligt 8 kap. 1 §.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 3 ska vara proportionellt till de väsentliga risker som uppstår till följd av de avvikelser som har föranlett kapitaltillägget.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 4 ska vara proportionellt mot de risker som finns på grund av bristerna i företagsstyrningssystemet.

26 § Efter ett beslut om kapitaltillägg ska försäkringsföretagets solvenskapitalkrav utgöras av summan av kapitaltillägget och solvenskapitalkravet beräknat enligt standardformeln eller, om företaget har fått tillstånd att använda en fullständig eller partiell intern modell, i enlighet med denna. Ett kapitaltillägg som beslutas med stöd av 24 § 4 ska inte ingå i solvenskapitalkravet vid beräkning av riskmarginalen i ett företag som värderar bästa skattningen och riskmarginalen separat.

27 § När kapitaltillägg beslutas enligt 24 § 2 eller 4, ska Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att vidta de åtgärder som behövs för att avhjälpa de brister som har föranlett kapitaltillägget.

28 § Ett beslut om kapitaltillägg ska omprövas minst en gång per år. Beslutet ska ändras när de förhållanden som låg till grund för beslutet har ändrats.

30 § Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 29 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 § samt när och hur de ska lämnas.

18 kap. Ingripanden

1 § Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller sådana styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, riktlinjerna för hantering av intressekonflikter eller styrdokumentet inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

2 § Ingripande med stöd av 1 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Finansinspektionen får också med stöd av 10 § begränsa ett försäk-

ringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige.

Om en överträdelse är allvarlig ska försäkringsföretagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Åtgärdsplan vid bristande solvenskapitalkrav

4 § Om ett försäkringsföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget att

1. inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande, och

2. vidta nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från dagen då bristen konstaterades åter uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen enligt första stycket 2 med tre månader.

Förlängd tidsfrist vid exceptionella förhållanden

5 § Om den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har meddelat att det föreligger exceptionella förhållanden och dessa förhållanden påverkar ett försäkringsföretag som är föremål för åtgärder enligt 4 §, får Finansinspektionen förlänga den tidsfrist som avses i 4 § 2 med högst sju år.

Ett försäkringsföretag ska under en sådan tidsfrist var tredje månad ge in en lägesrapport om vilka åtgärder som har vidtagits och i vilken mån solvenskapitalkravet åter uppfyllts.

Om ett försäkringsföretags lägesrapport visar att det inte har skett några väsentliga framsteg med att åter uppfylla solvenskapitalkravet från det att bristen konstaterades fram till dess rapporten gavs in, ska Finansinspektionen besluta att den förlängda tidsfristen ska upphöra att gälla.

6 § Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

7 § Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att använda en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 §, om den lägesrapport som avses i 6 § andra stycket visar att företaget inte kommer att kunna uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032.

Finansiell saneringsplan vid bristande minimikapitalkrav m.m.

8 § Om ett försäkringsföretag inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en månad från dagen då bristen konstaterades upprätta en finansiell saneringsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande.

Den finansiella saneringsplanen ska innehålla åtgärder som företaget ska vidta för att inom tre månader från den dag då bristen konstaterades åter uppfylla minimikapitalkravet eller det kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

10 § Finansinspektionen får begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar,

2. företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det föreligger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, eller

4. det vid beslut om återkallelse av företagets tillstånd bedöms vara nödvändigt för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten ska drivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

11 § Om någon som ingår i ett försäkringsföretags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ansvarar för en central funktion inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock ske bara om inspektionen först har beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör eller ansvarar för en central funktion och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör eller som ansvarig för en central funktion.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör eller den som ansvarar för en central funktion inte längre får kvarstå i sin befattning. Finansinspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess försäkringsföretaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör eller ansvarig för en central funktion.

12 § Finansinspektionen ska återkalla ett försäkringsföretags tillstånd, om företaget

1. inte har anmälts för registrering inom föreskriven tid eller anmälan har avskrivits eller avslagits genom ett beslut som har vunnit laga kraft,

2. har förklarat sig avstå från tillståndet,

3. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation,

4. inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, och företagets finansiella saneringsplan är uppenbart otillräcklig, eller

5. inte inom tre månader från den tidpunkt då företaget inte längre uppfyllde minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, har vidtagit de åtgärder som finns angivna i en godkänd finansiell saneringsplan.

13 § Finansinspektionen får återkalla ett försäkringsföretags tillstånd, om företaget

1. inte längre uppfyller kraven för tillstånd,
2. inte inom ett år från det tillstånd gavs har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser,
3. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit försäkringsrörelse,
4. inte inom de tidsfrister som anges i 4 och 5 §§ har vidtagit de åtgärder för att åter uppfylla solvenskapitalkravet som finns angivna i en godkänd åtgärdsplan, eller
5. i annat fall allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.

I de fall som anges i första stycket får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

15 §⁸ Finansinspektionen ska anmäla ett beslut enligt 10 § till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där företaget enligt underrättelse driver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 eller 8 §. Ett sådant beslut ska dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där företaget har tillgångar samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Finansinspektionen ska anmäla ett beslut om återkallelse av tillstånd för ett försäkringsföretag att driva försäkringsrörelse till behöriga myndigheter i övriga länder inom EES samt till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Finansinspektionen får i samband med en anmälan enligt första eller andra stycket begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder. Om företagets tillstånd har återkallats, får begäran avse att den behöriga myndigheten även i övrigt vidtar de åtgärder som behövs för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en åtgärdsplan enligt 4 §,
2. innehållet i en plan för infasning och en lägesrapport enligt 6 §, och
3. innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 8 §.

19 kap. Grupptillsyn

Företag som ingår i en grupp

1 § I en grupp ingår ett företag, dess dotterföretag och andra anknutna företag samt de företag som dotterföretaget har ett ägarintresse i.

I en grupp ingår även företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser på grund av avtal eller på annat sätt, under förutsättning att ett av företagen genom att samordna beslutsfattandet i företagen utövar ett bestämmande inflytande över de övriga företagen. Det företag som utövar ett bestämmande inflytande ska betraktas som moderföretag och övriga företag som dotterföretag.

⁸ Senaste lydelse 2012:198.

Andra stycket gäller endast om det för att upprätta och avsluta sådana finansiella förbindelser som avses där krävs tillstånd av grupp tillsynsmyndigheten.

Fall då grupp tillsyn ska utövas

2 § Särskild tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp (grupp tillsyn) ska utövas enligt detta kapitel.

Grupp tillsyn enligt 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ ska utövas över

1. försäkringsföretag som är moderföretag till eller har ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland,

2. försäkringsföretag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, och

3. försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Grupp tillsyn enligt 65–73 §§ ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES.

Grupp tillsyn enligt 41 § ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

3 § I 4–10 §§ finns allmänna bestämmelser om grupp tillsyn och i 11 och 12 §§ bestämmelser om beslut att, helt eller delvis, inte beakta ett företag som ingår i en grupp vid grupp tillsynen.

Nivån för grupp tillsyn

4 § Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ tillämpas enbart på nivån för detta yttersta moderföretag inom EES.

Om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som i sin tur är moderföretag till ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 3, ska bestämmelserna om grupp tillsyn i 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ tillämpas enbart på nivån för detta yttersta moderföretag inom EES.

Fortsatt tillsyn över de enskilda försäkringsföretagen

5 § Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av grupp tillsyn står även under tillsyn som enskilt försäkringsföretag enligt denna lag.

6 § För försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1–3 ska det finnas en grupp tillsynsmyndighet med ansvar för grupp tillsynen. Om det finns flera berörda myndigheter, ska grupp tillsynsmyndigheten utses bland dem.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet

7 § Finansinspektionen ska vara grupp tillsynsmyndighet, om det i gruppen finns ett eller flera försäkringsföretag, men ingen EES-försäkringsgivare.

Finansinspektionen ska även vara grupp tillsynsmyndighet

1. om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsföretag,
2. om det i toppen av en grupp finns ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till ett försäkringsföretag,
3. om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige är moderföretag till ett försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare,
4. om det i gruppen finns fler än ett sådant försäkringsholdingföretag eller ett sådant blandat finansiellt holdingföretag som avses i artikel 247.2 b iii i Solvens II-direktivet, med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, och det dessutom i samma stater finns dotterföretag som är försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare varav det dotterföretag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag,
5. om ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag är moderföretag till ett eller flera försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare men inte har huvudkontor i något av de länder där dotterföretagen finns, och det dotterföretag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag,
6. i andra fall än de som anges i 1–5, när ett eller flera försäkringsföretag och en eller flera EES-försäkringsgivare ingår i en grupp och det företag som har den största balansomslutningen är ett försäkringsföretag, eller
7. om inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 8 § andra stycket.

Överenskommelse och beslut om utseende av grupp tillsynsmyndighet

8 § När Finansinspektionen enligt 7 § ska vara grupp tillsynsmyndighet, får inspektionen tillsammans med berörda behöriga myndigheter komma överens om att en annan myndighet inom EES än inspektionen ska utses till grupp tillsynsmyndighet. Finansinspektionen får träffa en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till grupp tillsynsmyndighet med hänsyn till gruppens struktur och den relativa betydelsen av gruppens verksamhet i olika länder.

Om det i ett annat fall än det som avses i första stycket skulle vara olämpligt med hänsyn till en gruppens struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att grupp tillsynsmyndigheten utses enligt de grunder som anges i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet, får Finansinspektionen träffa en överenskommelse om att inspektionen eller en behörig myndighet ska vara grupp tillsynsmyndighet för gruppen.

Om en överenskommelse enligt andra stycket innebär att Finansinspektionen utses till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen fatta ett beslut om detta och överlämna beslutet till gruppen.

En överenskommelse enligt första eller andra stycket får träffas inom tre månader från den dag då frågan om en sådan överenskommelse väcktes av en berörd myndighet. Den berörda gruppen ska ges tillfälle att yttra sig.

Hänskjutande av ett ärende om utseende av grupp tillsynsmyndighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

9 § Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den tremånadersfrist som anges i 8 § har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begärt myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen och de berörda behöriga myndigheterna invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett sådant beslut i sak. Om Finansinspektionen utsetts till grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna beslutet och skälen för det till försäkringsföretaget och tillsynskollegiet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

10 § Om ett beslut enligt 8 och 9 §§ inte kan fattas, ska uppgiften som grupp tillsynsmyndighet utföras av den myndighet som följer av artikel 247.2 i Solvens II-direktivet.

Beslut om att inte beakta ett företag i en grupp vid grupp tillsynen

11 § När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen i ett enskilt fall besluta att, helt eller delvis, inte beakta ett företag som ingår i en grupp vid grupp tillsynen om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES och det finns rättsliga hinder mot överföring av nödvändig information,

2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen, eller

3. det skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med grupp tillsynen att låta företaget omfattas av den.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får ett sådant beslut inte fattas, utom om företagen tillsammans är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupp tillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut med stöd av första stycket 2 eller 3 att inte beakta ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare i en grupp ska inspektionen höra de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

12 § Om Finansinspektionen med stöd av 11 § första stycket 2 eller 3 beslutar att inte beakta en EES-försäkringsgivare i en grupp ska det företag som finns i toppen av gruppen i Sverige, på begäran av Finansinspektionen, lämna

de upplysningar som en behörig myndighet i EES-försäkringsgivarens hemland behöver för sin tillsyn av EES-försäkringsgivaren.

Parallella regelverk

13 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser om tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp och tillsyn av konglomerat, särskilt avseende riskbaserad tillsyn, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter, bevilja undantag från detta kapitel så att det blandade finansiella holdingföretaget bara behöver tillämpa de relevanta bestämmelserna för konglomerat.

14 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser om tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp och om grupp baserad tillsyn enligt lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, särskilt avseende riskbaserad tillsyn, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med den myndighet som ansvarar för den grupp baserade tillsynen enligt den lagen, bevilja undantag från detta kapitel så att det blandade finansiella holdingföretaget bara behöver tillämpa de relevanta bestämmelserna för den största sektorn enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

15 § Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om sådana beslut som inspektionen fattar enligt 13 och 14 §§.

Gruppsolvans

Kapitalbas och kapitalkrav på grupp nivå

16 § Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1, 2 eller 3 ska säkerställa att det inom gruppen sammantaget finns en grupp baserad kapitalbas som alltid är minst lika med

1. ett grupp baserat solvens kapitalkrav beräknat enligt 17–22 §§, eller
2. det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 29 §.

Vid grupp solvensberäkningen ska tillgångarna och skulderna värderas enligt 5 kap. 2 §.

Metoder för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav

17 § För företag som ingår i en grupp där det finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 ska den grupp baserade kapitalbasen och det grupp baserade solvens kapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden (metod 1 enligt artiklarna 230–232 i Solvens II-direktivet).

Om det är lämpligt får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att den grupp baserade kapitalbasen och det grupp baserade solvens kapitalkravet i stället ska beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2 enligt artikel 233 i Solvens II-direktivet) eller enligt en kombination av de angivna metoderna.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i andra stycket, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter och med den grupp som beslutet rör. När konsolideringsmetoden används ska bestämmelserna i 7 kap. 2–11 §§ om kapitalbas gälla vid beräkningen av den gruppbase-
rade kapitalbasen.

Proportionellt beaktande av innehav

18 § Vid beräkningen av den gruppbase-
rade kapitalbasen och det grupp-
base-
rade solvenskapitalkravet ska ett anknutet företag beaktas proportionellt
efter det innehav som ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra
stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finan-
siellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 har i det anknutna före-
taget. Om särskilda skäl talar för det, får innehav och ägarintressen beaktas
till en annan andel.

19 § När Finansinspektionen är grupp-
tillsynsmyndighet, ska inspektionen
besluta vilken proportionell andel enligt 18 § som ska beaktas i följande fall:

1. då det inte finns kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,
2. då en berörd behörig myndighet har bedömt att ett direkt eller indirekt
innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse på
grund av att ett betydande inflytande utövas över det företaget, eller
3. då en berörd behörig myndighet har bedömt att ett företag är ett moder-
företag på grund av att det utövar ett dominerande inflytande över ett annat
företag.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen samråda
med berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör.

*Vissa avdrag vid beräkning av den gruppbase-
rade kapitalbasen*

20 § Vid beräkningen av den gruppbase-
rade kapitalbasen ska avdrag göras
så att inte dubbelräkning sker av poster som ingår i kapitalbasen i flera företag
i gruppen. Vid beräkningen ska avdrag också göras för värden som skapats
internt inom gruppen och som härrör från ömsesidig finansiering.

Standardformeln och interna modeller på gruppnivå

21 § Om det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolide-
ringsmetoden, kan beräkningen ske antingen med användning av standard-
formeln eller med användning av en fullständig eller partiell intern modell.

Bestämmelserna i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§ ska gälla vid beräkning av det
gruppbase-
rade solvenskapitalkravet enligt standardformeln. Bestämmelserna
i 9 kap. 1–18 §§ ska gälla för en intern modell som används för att beräkna
det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet.

*Minsta värde av det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet om
konsolideringsmetoden används*

22 § Det gruppbase-
rade solvenskapitalkravet ska, om konsolideringsmeto-
den används, uppgå till minst summan av

1. minimikapitalkravet enligt 8 kap. 13–21 §§ för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, och
 2. den proportionella andelen av minimikapitalkravet för anknutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare.
- Det minsta värdet av det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt första stycket ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt 7 kap. 12 §.

Tillstånd till användning av interna modeller inom en grupp

23 § En intern modell som används för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet får även användas för beräkning av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller en enskild EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs

1. gemensamt av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 och de övriga försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. gemensamt av sådana försäkringsföretag i en grupp som avses i 2 § andra stycket 3 och sådana EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Om Finansinspektionen, utan att vara grupp tillsynsmyndighet, har tagit emot en sådan ansökan som avses i andra eller tredje stycket och som görs av försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen ska den lämnas över till grupp tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska snarast möjligt överlämna ansökningar enligt andra och tredje styckena till de berörda behöriga myndigheterna.

Tillämplig lag vid prövningen av en tillståndsansökan

24 § När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt 23 § andra stycket tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan intern modell som avses i ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Handläggningen av tillståndsansökningar

25 § När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen inom sex månader från det att en fullständig ansökan enligt 23 § har lämnats in, om möjligt, komma överens med de berörda behöriga myndigheterna om

vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den ska redovisas skriftligen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Twistlösning

26 § Om Finansinspektionen eller någon av de berörda behöriga myndigheterna inom den sexmånadersperiod som avses i 25 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, ska inspektionen avvakta med ett beslut enligt 25 § andra stycket och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 och 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska Finansinspektionen fatta det slutliga beslutet.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den sexmånadersperiod som avses i första stycket har löpt ut eller ett beslut har fattats.

Beslut av en utländsk grupp tillsynsmyndighet

27 § Ett beslut av en utländsk grupp tillsynsmyndighet gäller i Sverige om det har fattats

1. efter en överenskommelse med anledning av en ansökan enligt artiklarna 231 och 233.5 i Solvens II-direktivet, att använda en intern modell för att beräkna både det grupp baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i en grupp eller solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, eller

2. på grund av att myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader.

Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Åtgärder om ett försäkringsföretags riskprofil avviker från antaganden för den interna modellen på grupp nivå

28 § När ett försäkringsföretags riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för en intern modell som beslutats enligt 27 § som omfattar försäkringsföretaget och används för beräkning av ett grupp-

baserat solvenskapitalkrav, får Finansinspektionen besluta om ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som gäller för försäkringsföretaget enligt den interna modellen, om företaget inte på ett korrekt sätt har vidtagit åtgärder med anledning av de synpunkter som myndigheten framfört. Bestämmelserna i 17 kap. 24–28 §§ ska gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg.

Om ett sådant kapitaltillägg som avses i första stycket på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen i stället förelägga försäkringsföretaget att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§. Finansinspektionen får för ett sådant försäkringsföretag, i enlighet med 17 kap. 24 §, besluta om ett kapitaltillägg utöver det solvenskapitalkrav som framkommer med tillämpning av standardformeln.

Kapitaltillägg på gruppnivå till det gruppbaseade solvenskapitalkravet

29 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om ett kapitaltillägg utöver det gruppbaseade solvenskapitalkravet, om detta kapitalkrav inte stämmer överens med gruppens riskprofil eller om förutsättningarna enligt 17 kap. 24 § 4 är uppfyllda.

Vid bedömningen av om gruppens riskprofil stämmer överens med det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska Finansinspektionen särskilt beakta om sådana omständigheter som avses i 17 kap. 24 § föreligger med avseende på gruppen.

Bestämmelserna i 17 kap. 25–28 §§ ska gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg som avses i första stycket.

Kontroll av likvärdighet avseende anknutna försäkringsgivare från tredjeland

30 § I artikel 227.1 och 227.2 i Solvens II-direktivet finns bestämmelser om

1. beaktande av anknutna försäkringsgivare från tredjeland, när solvensen på gruppnivå beräknas, och

2. kontroll av likvärdighet.

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet och inga bestämmelser om likvärdighet har antagits av Europeiska kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 kontrollera om krav på solvensordning, solvenskapitalkrav och kapitalbasposter i ett tredjeland där en anknuten försäkringsgivare är belägen, är likvärdiga med kraven i denna lag.

Innan inspektionen, efter kontroll enligt första stycket, fattar ett beslut om likvärdighet ska den samråda med eventuella berörda behöriga tillsynsmyndigheter och med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjelandet.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om likvärdighet

31 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte samtycker till ett beslut i fråga om likvärdighet som fattats av en grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 227.2 i Solvens II-direktivet. Ett ärende får hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom tre månader från det att grupp tillsynsmyndigheten meddelat sitt beslut.

Återkommande beräkningar av kapitalbas och kapitalkrav på grupp nivå

32 § Den grupp baserade kapitalbas och det grupp baserade solvens kapitalkrav som gäller enligt detta kapitel ska beräknas minst en gång per år. Beräkningarna ska utföras av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller av ett sådant försäkrings holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3.

33 § Om det i toppen av en grupp finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 ska det företaget rapportera resultatet av beräkningarna enligt 32 § och väsentliga uppgifter som ligger till grund för dem till grupp tillsynsmyndigheten. Om det i toppen av en grupp finns ett försäkrings holdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska i stället det moderföretaget ansvara för rapporteringen.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen, bestämma att ett annat företag i gruppen ska ansvara för rapporteringen enligt första stycket.

34 § Det företag som ska ansvara för rapporteringen enligt 33 § ska fortlöpande övervaka solvens kapitalkravet för gruppen. Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvens kapitalkravet på grupp nivå, ska företaget göra en ny beräkning av detta krav och snarast möjligt rapportera denna till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Finansinspektionen får under samma förutsättningar begära en förnyad beräkning av solvens kapitalkravet.

Åtgärder vid bristande efterlevnad av solvens kapitalkravet för gruppen

35 § Om en grupp inte uppfyller det grupp baserade solvens kapitalkravet enligt 16 § eller om det finns risk för en sådan brist inom tre månader, ska ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkrings holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 underrätta grupp tillsynsmyndigheten omgående. Grupp tillsynsmyndigheten ska informera berörda myndigheter. Gruppens situation ska analyseras inom tillsynskollegiet.

Bestämmelserna i 18 kap. 4–8 §§ om åtgärdsplan, förlängd tidsfrist, underhåll och finansiell saneringsplan ska gälla i tillämpliga delar vid en sådan brist som avses i första stycket.

Gruppsolvans för försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

36 § När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska beräkningen av gruppsolvans göras med hänsyn även till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Beräkningen ska ske enligt 16 § andra stycket samt 17–22 och 29 §§.

Vid beräkningen enligt första stycket ska moderföretaget hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av

1. bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 8 kap. 1–11 §§, 9 kap. 1–18 §§, och
2. villkor enligt 7 kap. 2–11 §§, för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav.

Rapportering av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp

37 § Väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner av vissa slag inom en grupp ska minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet. Vilka dessa slag av riskkoncentrationer och transaktioner är ska, tillsammans med lämpliga tröskelvärden, beslutas av Finansinspektionen för varje enskild grupp. Tröskelvärdena ska baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar eller båda dessa värden och hänsyn ska tas till gruppens struktur och riskhanteringssystem. Inspektionen ska, innan dessa beslut meddelas, ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer enligt första stycket ska Finansinspektionen beakta risker för spridning inom gruppen, intressekonflikter samt riskernas nivå och omfattning.

Även transaktioner som gjorts med fysiska personer som har nära förbindelser med något företag inom gruppen ska rapporteras.

Om en transaktion har en mycket betydande omfattning, ska den rapporteras snarast möjligt.

38 § Rapporteringen enligt 37 § ska göras av det försäkringsföretag som finns i toppen av gruppen eller om det inte finns ett sådant företag, av det försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, bestämmer efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen.

Skyldigheten att rapportera enligt första stycket gäller dock inte om Finansinspektionen enligt 39 § beslutat att inte tillämpa bestämmelserna i denna paragraf.

Undantag då tillsyn även ska utövas enligt lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

39 § Om det i en grupp finns ett sådant moderföretag som avses i 4 § och det företaget i sin tur är dotterföretag till ett sådant företag som avses i 3 kap. 1 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att på nivån för detta dotterföretag inte tillämpa bestämmelserna om tillsyn enligt 37 och 38 §§ avseende riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut ska inspektionen samråda med de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

Undantag från kravet på tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

40 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 37 och 38 §§ inte ska utövas på nivån för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller på nivån för det försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 och som är ett anknutet företag till en reglerad enhet eller självt är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Tillsyn över transaktioner inom grupper där moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet

41 § När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, ska försäkringsföretaget ha en god kontroll över transaktioner med försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet och dess andra anknutna företag.

Vid Finansinspektionens tillsyn över kraven i första stycket ska 37 § gälla i tillämpliga delar.

Företagsstyrningssystem inom en grupp

42 § Bestämmelserna i 10 kap. om företagsstyrning ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Ettdera av ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska ansvara för att kraven i 10 kap. på företagsstyrning i tillämpliga delar följs på gruppnivå. Om det är lämpligt, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att ett annat företag i gruppen ska ansvara för att kraven följs.

I en grupp där det finns ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska system för riskhantering, internkontroll och rapportering genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsyn så att dessa system och rapporter kan kontrolleras på gruppnivå.

Systemet för internkontroll inom en grupp ska omfatta

1. rutiner avseende gruppsolvens för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt anpassa kapitalbasen till riskerna, och
2. sunda rapporterings- och redovisningsmetoder för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

43 § En egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen ska genomföras i enlighet med 10 kap. 11–13 §§ av ett sådant

1. försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2, eller
2. försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3.

När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen, efter att ha rådfrågat medlemmarna i tillsynskollegiet, besluta att företag som avses i första stycket får göra en egen risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 11–13 §§ på gruppnivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen. En enda handling ska omfatta samtliga bedömningar. En sådan handling ska överlämnas samtidigt till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

Ett beslut enligt andra stycket påverkar inte dotterföretagets skyldigheter enligt 10 kap. 11–13 §§.

Tillgång till information

44 § Ett försäkringsföretag som avses i 2 §, ett företag som ingår i samma grupp som ett sådant försäkringsföretag och sådana fysiska personer som avses i 37 § tredje stycket ska på begäran lämna information till varandra som behövs för att uppfylla kraven i detta kapitel.

Tystnadsplikt

45 § En styrelseledamot eller annan befattningshavare hos ett företag som vid fullgörande av skyldigheter enligt detta kapitel får kunskap om affärsförhållanden i ett företag eller hos en person som enligt 44 § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med uppgiftslämnarens intresse.

Uppgiftsskyldighet

46 § Ett företag som vid fullgörandet av skyldigheter enligt detta kapitel får sådan kunskap som avses i 45 §, är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskilda förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av en undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

47 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 46 § får besluta att företaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt

46 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som har ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till dess syfte, ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet ska upphöra.

Ansvar

48 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 47 § döms till böter.

Skyldighet att lämna upplysningar till Finansinspektionen

49 § Ett försäkringsföretag som avses i 2 § ska på begäran av Finansinspektionen lämna de upplysningar som behövs för grupp tillsynen.

50 § Om ett försäkringsföretag inte fullgör sin upplysningsskyldighet enligt 49 § inom skälig tid, får Finansinspektionen förelägga ett annat företag inom gruppen att lämna upplysningar som rör detta företag direkt till inspektionen, om upplysningarna behövs för grupp tillsynen.

Kontroll av information

51 § Finansinspektionen får på plats kontrollera all information som behövs för grupp tillsynen hos

1. försäkringsföretag som omfattas av grupp tillsynen,
2. företag som är anknutna till försäkringsföretaget,
3. moderföretag till försäkringsföretaget, och
4. företag som är anknutna till moderföretaget till försäkringsföretaget.

52 § Finansinspektionen ska, på begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES, på plats kontrollera information som behövs för den myndighetens tillsyn. Inspektionen får utföra kontrollen själv eller uppdra åt en revisor eller annan sakkunnig att göra detta. Om den behöriga myndigheten begär det, får den närvara vid kontrollen. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrättas om de vidtagna åtgärderna.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

53 § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 248, 249, 255 och 260 i Solvens II-direktivet.

Offentliggörande av en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå

54 § Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 ska offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå. Rapporten ska offentliggöras minst en gång per år.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Offentliggörande av en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå och för enskilda företag i en grupp

55 § Ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 3 får, efter tillstånd från Finansinspektionen, om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport såväl på grupp nivå som för de enskilda företagen i gruppen.

Innan Finansinspektionen ger sitt tillstånd till en gemensam rapport, ska den samråda med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

Innehållet i den gemensamma solvens- och verksamhetsrapporten

56 § Den gemensamma rapporten enligt 55 § ska innehålla uppgifter om

1. gruppens samlade verksamhet och solvens enligt 54 §, och
2. varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och uppgifter om dess verksamhet och solvens enligt 16 kap. 2–8 §§.

Saknas sådana uppgifter som avses i första stycket 2 i rapporten, får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget att offentliggöra dessa uppgifter, om

1. dotterföretaget är ett försäkringsföretag,
2. Finansinspektionen kräver att jämförbara försäkringsföretag ska offentliggöra dessa uppgifter, och
3. de utelämnade uppgifterna är av väsentlig betydelse.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Offentliggörande av strukturen på en grupp

57 § Försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska årligen på grupp nivå offentliggöra

1. den juridiska strukturen på den grupp som företaget ingår i,
2. en beskrivning av alla dotterföretag, betydande filialer och väsentliga anknutna företag i gruppen, och
3. gruppens organisations- och beslutsstruktur.

Förseningsavgift för försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

58 § Om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige inte i tid rapporterar eller offentliggör information i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

59 § Förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har fått laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

60 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 59 §.

61 § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 59 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

62 § En beslutad förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Ledningen i försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag

63 § Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Ingripande mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag och dess ledning

64 § Om någon i ledningen i ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet.

Finansinspektionen får förelägga ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt EU-förord-

ningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, detta kapitel eller föreskrifter som meddelats med stöd av detta kapitel.

Moderföretag utanför EES

Kontroll av likvärdighet

65 § När ett moderföretag till ett försäkringsföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES enligt 2 § tredje stycket, gäller bestämmelserna i 66–73 §§, om Finansinspektionen skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet för det fall att kriterierna i artikel 247.2 i Solvens II-direktivet vore tillämpliga. Vid bedömningen av om inspektionen skulle ha varit grupp tillsynsmyndighet ska det bortses från den del av toppen av gruppen som ligger utanför EES.

66 § Finansinspektionen ska, om kommissionen inte antagit någon delegerad akt i frågan, kontrollera om den tillsyn som utövas av en tillsynsmyndighet i tredjeland är likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen är skyldig att utföra en sådan kontroll på begäran av moderföretaget eller av en EES-försäkringsgivare inom gruppen.

67 § Innan Finansinspektionen beslutar i frågan om likvärdighet, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter. Inspektionen ska också före ställningstagandet ha rådfrågat Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om en annan myndighet har fattat beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det har skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjeland som avses.

Om Europeiska kommissionen har bedömt att tillsynen inte är likvärdig, ska 71 och 72 §§ tillämpas.

68 § Om ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES, ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES eller en försäkringsgivare från tredjeland är moderföretag till ett sådant moderföretag som avses i 2 § tredje stycket, ska den kontroll av likvärdighet som avses i 66 § utföras på nivån för detta företag i stället för på nivån för det företag som avses i 2 § tredje stycket.

Om likvärdig tillsyn inte utövas av tillsynsmyndigheten i det tredjeland som avses i första stycket, får Finansinspektionen besluta om en ny kontroll av likvärdighet på en lägre nivå, förutsatt att det där finns ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES, ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES eller en försäkringsgivare från tredjeland som är moderföretag till ett försäkringsföretag.

Om tillsynen är likvärdig

69 § Finansinspektionen ska förlita sig på den tillsyn som tillsynsmyndigheten i tredjelandet utövar, om denna tillsyn bedöms vara likvärdig med den grupp tillsyn som föreskrivs i Solvens II-direktivet.

Om tillsynen bedöms vara likvärdig, får Finansinspektionen, efter samråd med berörda tillsynsmyndigheter och i ett enskilt fall, besluta att helt eller delvis inte utöva grupp-tillsyn på nivån för det företaget som finns i toppen av grupp inom EES. Ett sådant beslut får endast fattas om detta skulle leda till en effektivare tillsyn av gruppen.

Om tillsynen är tillfälligt likvärdig

70 § Grupp-tillsynen ska utövas av Finansinspektionen i de fall Europeiska kommissionen har fattat ett beslut enligt artikel 260.5 i Solvens II-direktivet, om att den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredjeland är tillfälligt likvärdig, samtidigt som det finns ett försäkringsföretag som är dotterföretag till ett moderföretag utanför EES och dotterföretaget har en balansomslutning som är större än balansomslutningen för moderföretaget.

Om tillsynen inte är likvärdig

71 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen antingen besluta att bestämmelserna om grupp-tillsyn i 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–83 §§ ska tillämpas på gruppen på samma sätt som om företaget i toppen av gruppen hade haft sitt huvudkontor inom EES, eller besluta att en sådan metod som avses i 72 § ska tillämpas på gruppen.

De allmänna principer och metoder som anges i 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ ska tillämpas på nivån för ett försäkringsholdingföretag från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag från tredjeland eller en försäkringsgivare från tredjeland.

Vid beräkningen av grupp-solvens ska ett moderföretag i tredjeland hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka solvenskapitalkravet som gäller enligt 7 kap. 2–11 §§.

72 § Efter att ha hört berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen besluta att använda andra tillsynsmetoder än de som följer av 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§, om dessa metoder säkerställer att tillsynen över företagen i gruppen är tillräcklig.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder används.

73 § Finansinspektionen får med stöd av 72 § begära att en ägare som har ett bestämmande inflytande över försäkringsföretaget inrättar ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES. Inspektionen får då besluta att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas på de företag i den grupp som leds av detta holdingföretag.

Nationell undergrupptillsyn

Beslut om nationell undergrupptillsyn

74 § Om det moderföretag som finns i toppen av en grupp enligt 4 § har huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, får Finansinspektionen be-

sluta att bestämmelserna om grupp tillsyn ska tillämpas även på nivån för ett sådant försäkringsföretag som avses i 2 § andra stycket 1 eller 2 eller på nivån för ett sådant försäkringsholdingföretag med huvudkontor i Sverige eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige som avses i 2 § andra stycket 3.

75 § Ett beslut enligt 74 § får begränsas så att det avser ett eller flera av följande områden för grupp tillsyn:

1. grupp solvens enligt 16–36 §§,
2. väsentliga riskkoncentrationer och interna transaktioner inom en grupp enligt 37 och 38 §§, och
3. riskhantering och internkontroll enligt 42 och 43 §§.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i 74 § ska inspektionen samråda med grupp tillsynsmyndigheten och det moderföretag inom EES som finns i toppen av en grupp enligt 4 §.

Beslut om nationell undergrupp tillsyn vid tillämpning av särskild tillsynsordning

76 § Finansinspektionen får inte besluta om nationell undergrupp tillsyn enligt 74 §, om det företag som finns i toppen av gruppen inom EES har fått ett sådant tillstånd som avses i artikel 237.1 första stycket i Solvens II-direktivet att omfattas av en särskild tillsynsordning.

77 § Om Finansinspektionen har beslutat om nationell undergrupp tillsyn och det företag som finns i toppen av gruppen inom EES får tillstånd enligt artikel 237.1 första stycket i Solvens II-direktivet att omfattas av en särskild tillsynsordning, ska inspektionen upphäva beslutet om undergrupp tillsyn.

78 § Om Finansinspektionen har beslutat om nationell undergrupp tillsyn avseende grupp solvens, får det företag som finns i toppen av gruppen inom Sverige inte ges tillstånd att låta något dotterföretag omfattas av den särskilda tillsynsordning som avses i 85 §.

Beräkning av grupp solvens efter beslut om nationell undergrupp tillsyn

79 § Den metod som grupp tillsynsmyndigheten har fastställt för beräkning av grupp solvens enligt artikel 220 i Solvens II-direktivet ska gälla även för företag som omfattas av ett beslut om nationell undergrupp tillsyn avseende grupp solvens.

Interna modeller och nationell undergrupp tillsyn

80 § Om det företag som enligt 4 § finns i toppen av en grupp inom EES har fått tillstånd enligt artikel 231.1 eller artikel 233.5 i Solvens II-direktivet att använda en intern modell för beräkningen av gruppens solvenskapitalkrav och solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, ska den interna modellen gälla även för företag i gruppen som omfattas av ett beslut om nationell undergrupp tillsyn avseende grupp solvens.

81 § Finansinspektionen får besluta om kapitaltillägg till gruppens solvenskapitalkrav för det företag som finns i toppen av gruppen inom Sverige i en sådan situation som avses i 80 §, om

1. riskprofilen hos det företag som finns i toppen i undergruppen avviker väsentligt från den riskprofil som den interna modellen är baserad på, och
2. företaget inte vidtar rättelse efter det att inspektionen har förelagt företaget att vidta åtgärder.

82 § Om kapitaltillägg enligt 81 § på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen under de förutsättningar som anges i 81 § 1 och 2 i stället besluta att företaget som finns i toppen av undergruppen ska beräkna undergruppens solvenskapitalkrav enligt standardformeln.

Överenskommelser om samordnad grupp tillsyn över en undergrupp

83 § Finansinspektionen får komma överens med behöriga myndigheter om samordning av grupp tillsynen över en undergrupp som avses i 74 § och en motsvarande undergrupp i dessa behöriga myndigheters hemländer.

Om en överenskommelse enligt första stycket träffats, får nationell undergrupp tillsyn enligt 74 § inte utövas.

Bestämmelserna i artikel 216.2–216.6 i Solvens II-direktivet om nationell undergrupp tillsyn ska gälla i tillämpliga delar vid samordnad grupp tillsyn över en undergrupp.

Om Finansinspektionen träffar en sådan överenskommelse som avses i första stycket, ska inspektionen informera såväl grupp tillsynsmyndigheten som företaget som finns i toppen av gruppen inom EES om skälen för överenskommelsen.

Tillsyn över vissa grupper med centraliserad riskhantering – särskild tillsynsordning

Ansökan om tillstånd för dotterföretag att omfattas av särskild tillsynsordning

84 § Ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES som är moderföretag till ett försäkringsföretag får ansöka om tillstånd för dotterföretag att omfattas av bestämmelserna om särskild tillsynsordning i 88–95 §§. Ansökan ska ges in till Finansinspektionen.

När Finansinspektionen tagit emot en ansökan enligt första stycket, ska inspektionen utan dröjsmål överlämna den till övriga medlemmar i tillsynskollegiet.

Beslut om särskild tillsynsordning

85 § Finansinspektionen ska inom tre månader från den dag då alla medlemmar i tillsynskollegiet fått del av en ansökan enligt artikel 237.1 i Solvens II-direktivet, om möjligt, komma överens med övriga medlemmar i tillsynskollegiet om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Inspektionen ska fatta beslut i enlighet med överenskommelsen. Beslutet ska

innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och överlämnas till sökandena. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Om en sådan överenskommelse som avses i första stycket inte kan träffas inom den angivna perioden, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet ska innehålla de skäl som bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från behöriga myndigheter som kommit till uttryck under tremånadersperioden. Beslutet ska överlämnas till sökanden och till övriga berörda tillsynsmyndigheter. Även ett sådant beslut är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om ansökningar

86 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom tre månader kan komma överens med berörda behöriga myndigheter enligt 85 § första stycket. Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tremånadersperioden löpt ut eller ett beslut har fattats.

Om ett ärende som avses i första stycket hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och det beslut som föreslås av panelen i enlighet med artiklarna 41.2, 41.3 samt 44.1.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, avvisas, ska grupp tillsynsmyndigheten fatta det slutliga beslutet.

87 § Tillstånd att omfattas av särskild tillsynsordning får meddelas endast om

1. Finansinspektionen utövar grupp tillsyn över moderföretaget på grupp nivå och inte har beslutat att utelägna dotterföretaget med stöd av 11 §,
2. dotterföretaget omfattas av moderföretagets riskhanteringsprocesser och mekanismer för internkontroll samt de berörda myndigheterna har konstaterat att moderföretaget utövar en ansvarsfull ledning över dotterföretaget,
3. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 246.4 i Solvens II-direktivet att göra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen och på nivån för dotterföretaget, och
4. moderföretaget har fått ett godkännande enligt artikel 256.2 i Solvens II-direktivet att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå och på nivån för dotterföretaget.

Innebörden av särskild tillsynsordning

88 § Ett moderföretag som fått tillstånd enligt 85 § ska beräkna solvenskapitalkravet för ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning även enligt 89–95 §§. Beräkningarna ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i 29 §.

Åtgärder för det fall dotterföretagets riskprofil avviker från en intern modell inom en grupp

89 § När solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag som är ett dotterföretag beräknas med en intern modell som beslutats enligt 25 §, får Finansinspektionen, om inspektionen tagit emot en ansökan enligt 84 §, i de fall som avses i 17 kap. 24 §, lämna ett förslag till övriga medlemmar i tillsynskollegiet om att det ska fastställas ett kapitaltillägg för dotterföretaget utöver det solvenskapitalkrav som följer av en tillämpning av den interna modellen. Finansinspektionen får föreslå ett sådant kapitaltillägg endast om

1. dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från den interna modellen, och
2. företaget inte inom skälig tid efter inspektionens underrättelse om avvikelserna har anpassat modellen till sin riskprofil.

Om ett sådant kapitaltillägg som avses i första stycket på grund av särskilda omständigheter inte är en lämplig åtgärd, får Finansinspektionen i stället föreslå tillsynskollegiet att dotterföretaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln i 8 kap. 1–3 och 5–11 §§.

Åtgärder för det fall dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln

90 § När solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med standardformeln får Finansinspektionen, om inspektionen tagit emot en ansökan enligt 84 §, i undantagsfall föreslå att företaget ersätter en undergrupp av parametrar enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar när det beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring, i enlighet med 17 kap. 22 §. Finansinspektionen får lämna ett sådant förslag endast om

1. dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standardformeln, och
2. företaget inte inom skälig tid efter inspektionens underrättelse om avvikelserna har anpassat antagandena till sin riskprofil.

Finansinspektionen får under de förutsättningar som anges i första stycket, i de fall som avses i 17 kap. 24 §, föreslå tillsynskollegiet ett kapitaltillägg för dotterföretaget utöver det solvenskapitalkrav som en tillämpning av standardformeln medför.

Beslut efter överenskommelse inom tillsynskollegiet

91 § Finansinspektionen ska redovisa skälen för de förslag som avses i 89 och 90 §§ för dotterföretaget och tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska, om möjligt, komma överens med övriga myndigheter inom tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas med anledning av de föreslagna åtgärderna. Finansinspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

Åtgärder om solvenskapitalkravet inte är uppfyllt

92 § Om ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål överlämna

den åtgärdsplan till tillsynskollegiet som dotterföretaget efter föreläggande enligt 18 kap. 4 § lämnat in till inspektionen för att inom sex månader från det att bristen konstaterades återupprätta nivån för kapitalbasmedlen eller reducera sin riskprofil för att åter uppfylla solvenskapitalkravet. Finansinspektionen ska även lämna ett förslag till godkännande av planen till tillsynskollegiet. Finansinspektionens skyldigheter enligt denna bestämmelse ska inte påverka motsvarande bestämmelser som gäller för tillsynen av ett enskilt försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska, om möjligt, inom fyra månader från dagen då bristen konstaterades träffa en överenskommelse inom tillsynskollegiet om inspektionens förslag till godkännande av åtgärdsplanen. Finansinspektionen ska fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

Åtgärder vid försämring av de ekonomiska förhållandena i ett dotterföretag

93 § Om Finansinspektionen konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning, ska inspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som inspektionen föreslår. De föreslagna åtgärderna ska diskuteras i tillsynskollegiet, om det inte är en krissituation.

Finansinspektionen ska inom en månad från underrättelsen, om det är möjligt, komma överens med övriga myndigheter inom tillsynskollegiet om vilket beslut som ska fattas med anledning av de föreslagna åtgärderna.

När en överenskommelse inte kan träffas

94 § Om en sådan överenskommelse som avses i 92 § andra stycket eller 93 § andra stycket inte kan träffas inom den angivna tidsperioden, ska Finansinspektionen ensam fatta ett beslut. Beslutet ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från berörda behöriga myndigheter som kommit till uttryck under perioden.

Åtgärder om minimikapitalkravet inte är uppfyllt

95 § Om ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning inte uppfyller minimikapitalkravet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål överlämna den finansiella saneringsplan till tillsynskollegiet som dotterföretaget enligt 18 kap. 8 § överlämnat till inspektionen. Finansinspektionen ska även informera tillsynskollegiet om varje åtgärd som dotterföretaget ska vidta för att åter uppfylla minimikapitalkravet. Finansinspektionens skyldigheter enligt denna bestämmelse ska inte påverka motsvarande bestämmelser som gäller för tillsynen av ett enskilt försäkringsföretag.

Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid oenighet om åtgärdsförslag

96 § Finansinspektionen får hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU, om inspektionen inte inom angiven tid kan komma överens med

grupptillsynsmyndigheten angående sådana förslag som avses i 89, 90, 92 och 93 §§.

Om Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet och inte kan komma överens med den behöriga myndighet som auktoriserat en EES-försäkringsgivare som är ett dotterföretag och som omfattas av särskild tillsynsordning, får inspektionen under de förutsättningar som anges i första stycket hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Gäller ett ärende ett förslag enligt 89 eller 90 § får det hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från inspektionens förslag.

Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende enligt 92 eller 93 § till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om det är en kris-situation och inte heller efter det att fyramånadersperioden i 92 § andra stycket eller en månadsperioden i 93 § andra stycket har löpt ut.

97 § Om ett ärende hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten enligt 86 eller 96 §, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU. Finansinspektionen ska följa ett beslut i saken från Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Inspektionen ska även fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Inspektionens beslut ska innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och överlämnas till dotterföretaget och tillsynskollegiet. Beslutet är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen och ska ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Upphörande av särskild tillsynsordning

98 § Finansinspektionen ska besluta att ett tillstånd att omfattas av en särskild tillsynsordning enligt 85 § ska upphöra att gälla om:

1. villkoren i 87 § 1, 3 eller 4 inte längre är uppfyllda, eller
2. villkoret i 87 § 2 inte längre är uppfyllt och bristen inte åtgärdas inom rimlig tid.

99 § När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen i de fall då den särskilda tillsynsordningen har upphört på grund av att villkoret i 87 § 1 inte längre är uppfyllt omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten och moderföretaget om detta.

100 § Moderföretaget för ett dotterföretag som omfattas av särskild tillsynsordning ansvarar för att villkoren i 87 § 2–4 är uppfyllda. Om villkoren inte är uppfyllda, ska moderföretaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen, om inspektionen är grupptillsynsmyndighet, och den berörda behöriga myndigheten för dotterföretaget. Moderföretaget ska även lägga fram en plan för att åtgärda bristerna inom rimlig tid.

101 § När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen minst en gång per år kontrollera att de villkor som avses i 87 § 2–4 är upp-

fyllda. Inspektionen ska även genomföra en sådan kontroll på begäran av en berörd behörig myndighet, om den myndigheten har skäl att befara att villkoret inte längre följs.

Om Finansinspektionen vid en kontroll enligt första stycket finner att villkoren inte är uppfyllda, ska inspektionen kräva att moderföretaget lägger fram en plan för att åtgärda bristerna inom rimlig tid.

Bristande villkorsuppfyllelse

102 § Om Finansinspektionen efter att ha rådfrågat tillsynskollegiet bedömer att en plan som avses i 100 eller 101 § är otillräcklig eller om en sådan plan inte genomförs i rimlig tid, ska villkoren i 87 § 2–4 inte anses uppfyllda. Inspektionen ska omedelbart underrätta den berörda behöriga myndigheten om detta.

Tillämplig lag vid prövningen av ansökningar

103 § När Finansinspektionen prövar en ansökan om särskild tillsynsordning, ska denna lag tillämpas. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för en sådan ansökan. När ansökan har lämnats in till inspektionen, gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare.

Bemyndiganden

104 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 16–22 §§,
2. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas när kraven är likvärdiga enligt 30 §,
3. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 33 §,
4. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 35 § andra stycket,
5. vilka upplysningar som ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 37 och 49 §§,
6. företagstyrningssystem inom en grupp enligt 42 §,
7. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 43 §, och
8. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 71 § tredje stycket.

20 kap. Specialföretag

Tillstånd för specialföretag

Tillståndsplikt

1 § Tillstånd krävs för att få driva verksamhet som specialföretag.

2 § Ett specialföretag ska ges tillstånd att driva verksamhet, om

1. bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med denna lag och andra författningar som reglerar ett specialföretags bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten, och

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar specialföretagets verksamhet.

| *Prövning av bolagsordning och stadgar*

3 § Frågan om godkännande av bolagsordning eller stadgar för ett specialföretag ska prövas i samband med att frågan om företaget ska få tillstånd att driva verksamhet som specialföretag prövas.

Ett specialföretags beslut om att anta bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan bolagsordningen eller stadgarna har godkänts.

4 § Ett specialföretag som har beslutat att ändra sin bolagsordning eller stadgar ska ansöka om godkännande av ändringen. Ändringen ska godkännas om bolagsordningen eller stadgarna stämmer överens med författningar som reglerar ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings bolagsordning eller stadgar samt i övrigt innehåller de olika bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet.

Ett specialföretags beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan de har godkänts.

| *Prövning av ansökan*

5 § En ansökan om tillstånd att driva verksamhet som specialföretag, liksom frågor om godkännande av bolagsordning eller stadgar enligt 3 eller 4 §, prövas av Finansinspektionen.

| *EU-förordningar*

6 § Ytterligare bestämmelser om specialföretag finns i

1. kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), och

2. kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/462 av den 19 mars 2015 om fastställande av tekniska standarder för genomförande avseende förfaranden för tillsynsmyndighetens godkännande av etablering av specialföretag, för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter när det gäller specialföretag samt för att fastställa format och mallar för de uppgifter som specialföretagen ska rapportera i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG.

Bestämmelserna gäller

1. villkor för tillstånd,
2. obligatoriska avtalsvillkor,
3. företagsstyrningssystem,

4. tillsynsrapportering,
5. solvenskrav,
6. återkallelse av tillstånd, och
7. samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter.

Tillsyn över specialföretag

Registreringsmyndighet

7 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för specialföretag. Ett specialföretag ska vara registrerat i aktiebolags- eller föreningsregistret med en särskild beteckning. I dessa register skrivs de uppgifter in som enligt författningar ska anmälas för registrering.

Tillsynen och dess omfattning

8 § Finansinspektionen har tillsyn över specialföretag. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. författningar som reglerar specialföretagets verksamhet,
2. företagets bolagsordning eller stadgar, och
3. styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

Upplysningar från ett specialföretag

9 § Ett specialföretag ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet som inspektionen begär.

Avgifter till Finansinspektionen

10 § Specialföretag ska med avgifter bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

Ingripanden mot specialföretag

När Finansinspektionen ska ingripa

11 § Finansinspektionen ska ingripa om

1. ett specialföretag har åsidosatt sina skyldigheter
 - a) enligt författningar som reglerar företagets verksamhet,
 - b) företagets bolagsordning eller stadgar, eller
 - c) företagets styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet, eller
2. bolagsordningen, stadgarna, eller styrdokumentet enligt 1 inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet.

Hur inspektionen ska ingripa

12 § Ingripande med stöd av 11 § sker genom utfärdande av föreläggande att vidta rättelse inom en viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning.

Om en överträdelse är allvarlig ska specialföretagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

När Finansinspektionen får avstå från ingripande

13 § Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. specialföretaget gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Överträdelser av beslut om rättelser

14 § Om ett specialföretag driver verksamhet i ett annat land inom EES och företaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller en behörig utländsk myndighets begäran om rättelse, ska inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen ska underrätta den behöriga utländska myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Vid återkallelse av tillstånd

15 § Om ett specialföretags tillstånd återkallas, får Finansinspektionen bestämma hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta hela eller delar av verksamheten.

Straffavgift

16 § Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett specialföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

17 § Straffavgiften ska fastställas till lägst femtusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av specialföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under specialföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att specialföretaget efter det att avgiften har påförts inte uppfyller kravet på full finansiering.

18 § När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

19 § Om ett specialföretag inte i tid lämnar de upplysningar som har föreskrivits med stöd av 26 § första stycket får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

20 § Straffavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

21 § Finansinspektionens beslut att ta ut straffavgift eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

22 § Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 20 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

23 § En beslutad straffavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Ingripande mot den som saknar tillstånd

24 § Om någon driver verksamhet som specialföretag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske. I föreläggandet ska Finansinspektionen upplysa om att rätten efter ansökan av inspektionen kan komma att besluta att företaget ska gå i likvidation om föreläggandet inte följs.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på viss verksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet. Den som är revisor i ett företag är skyldig att på begäran av inspektionen lämna sådana upplysningar om företagets verksamhet som revisorn har fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag.

25 § Om ett specialföretag inte följer ett föreläggande enligt 24 § första stycket att upphöra med verksamheten, ska rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget ska gå i likvidation.

I dessa fall tillämpas 25 kap. 10, 25, 28–44, 46 och 47 §§ aktiebolagslagen (2005:551) och 11 kap. 5 och 7–16 §§ samt 17 § fjärde och femte styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Beslut om likvidation ska inte meddelas om det under ärendets handläggning vid rätten visas att verksamheten har upphört.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett specialföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 9 §.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 10 §.

21 kap.

1 §⁹ Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 17 kap. 13 § första stycket och 18 kap. 26 § andra stycket får inte överklagas.

5 §¹⁰ Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 4 § inte har meddelats inom sex månader från det att ansökan gavs in, eller i ett ärende enligt 3 kap. 2 § inom tre månader eller i ett ärende enligt 3 kap. 7 eller 17 § inom en månad, får sökanden begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En begäran om en förklaring som avses i första stycket ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kamrarrätten.

Om rätten lämnar en förklaring ska ansökan anses ha avslagits av Finansinspektionen om beslut därefter inte har meddelats inom motsvarande tidsfrister som anges i första stycket för respektive ärende.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkringar gäller för den delen av verksamheten, till och med den 31 december 2019, tillämpliga bestämmelser i 1–7, 14, 16 och 17 kap. i den äldre lydelsen samt föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser. För verksamheten som avser tjänstepensionsförsäkring gäller under angiven tid i övrigt tillämpliga bestämmelser i 10–15 och 19 kap. denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillämpningen enligt första stycket av bestämmelserna i 10 och 19 kap. denna lag på ett försäkringsföretags tjänstepensionsverksamhet.

För ett försäkringsföretag som avses i första stycket gäller bestämmelserna enligt det stycket även den del av försäkringsrörelsen som avser övrig livförsäkringsverksamhet, om denna är av endast ringa omfattning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som avses med ringa omfattning enligt tredje stycket.

Ett försäkringsföretag som avses i första stycket får, efter anmälan till Finansinspektionen, tillämpa denna lag även på verksamhet som avser tjänstepensionsförsäkring.

3. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag som senast den 1 januari 2016 upphört med att teckna nya försäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet inte behöver tillämpa delar av denna lag.

⁹ Senaste lydelse 2013:456.

¹⁰ Senaste lydelse 2013:456.

För återförsäkringsbolag som senast den 10 december 2007 har upphört att teckna nya återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta verksamheten gäller äldre bestämmelser.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkoren enligt första stycket för undantag och omfattningen av dem.

4. Ett försäkringsföretags kapitalbasposter i primärkapitalet som har emitterats före den 17 januari 2015 och som får ingå i kapitalbasen enligt beslut av Finansinspektionen med stöd av 7 kap. 3 § i den äldre lydelsen, men som den 31 december 2015 får utgöra högst 50 procent av kapitalbasen, ska till och med den 31 december 2025 klassificeras som nivå 1 enligt 7 kap. 7 § denna lag.

Ett försäkringsföretags kapitalbasposter i primärkapitalet som har emitterats före den 17 januari 2015 och som får ingå i kapitalbasen enligt beslut av Finansinspektionen med stöd av 7 kap. 3 § i den äldre lydelsen, men som den 31 december 2015 får utgöra högst 25 procent av kapitalbasen, ska till och med den 31 december 2025 klassificeras som nivå 2 enligt 7 kap. 7 § denna lag.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka typer av kapitalbasposter som ska omfattas av bestämmelserna i första och andra styckena.

5. För ett försäkringsföretag som ompaketerar lån till överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument gäller, för lån som har emitterats före den 1 januari 2011, villkoren enligt artikel 135.2 i Solvens II-direktivet endast om den underliggande exponeringen har utökats eller blivit ersatt efter den 31 december 2014.

6. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande inte uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § första stycket, men som uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § i den äldre lydelsen, ska bestämmelserna i denna punkt tillämpas i stället för bestämmelserna i 18 kap. 5 § denna lag.

Finansinspektionen ska förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017 och att var tredje månad överlämna en lägesrapport till Finansinspektionen som ska innehålla en beskrivning av vilka åtgärder som har vidtagits och hur arbetet fortlöper med att uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen med tre månader.

Om lägesrapporten visar att det inte har skett några väsentliga framsteg när det gäller företagets möjlighet att uppfylla solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017, ska bestämmelserna om ingripande i denna lag tillämpas.

7. För försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande inte uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § andra stycket, men som uppfyller kraven på tillräcklig kapitalbas enligt 7 kap. 1 § i den äldre lydelsen, ska bestämmelserna i 18 kap. 8 § och 12 § 4 och 5 denna lag inte tillämpas under det första året efter lagens ikraftträdande.

8. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag vid justering av beräkningen av minimikapitalkravet enligt 8 kap. 14 § denna lag till och med den 31 december 2017 ska använda ett solvenskapitalkrav beräknat enligt standardformeln.

9. De övergångsbestämmelser som enligt 2, 4 och 5, och som enligt 5 kap. 10 §, 8 kap. 12 § och 18 kap. 7 § gäller för enskilda försäkringsföretag gäller, utan hinder av bestämmelserna om kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå i 19 kap. 16 § denna lag, i tillämpliga delar även på gruppnivå.

10. De övergångsbestämmelser som enligt 6 gäller för enskilda försäkringsföretag gäller, utan hinder av bestämmelserna om kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå i 19 kap. 16 och 35 §§ denna lag, i tillämpliga delar även på gruppnivå om försäkringsföretagen i en grupp uppfyller de gruppbaseade kapitalkraven enligt 9 kap. 4 § i den äldre lydelsen, men inte uppfyller kapitalkravet på gruppnivå.

11. Finansinspektionen får ta ut avgifter även före lagens ikraftträdande för ansökningar och anmälningar enligt de nya bestämmelserna om solvens, specialföretag, undantag beroende på storlek, grupp tillsyn och fastställande av tillämpning av övergångsbestämmelser, när dessa har kommit in till inspektionen före lagens ikraftträdande.

12. Ett försäkringsföretag som vid lagens ikraftträdande har en utjämningsreserv för kreditförsäkring enligt 5 kap. 10 och 11 §§ i den äldre lydelsen ska, utöver nedsättningar för att täcka tekniska underskott i kreditförsäkringsrörelsen, årligen göra de nedsättningar som krävs för att avveckla utjämningsreserven senast den 31 december 2019.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)